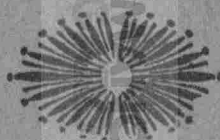

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ 314

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ, ΕΜΠΟΡΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ - ΕΜΠΟΡΟΙ - ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΑΝΣΙΑΡΧΕΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΕΠΙΘΥΜΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ - ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΣΥΝΑΓΩΜΙΣΜΟΣ - ΕΜ-
ΠΟΡΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ - ΚΑΘΟΝΕΣ ΙΣΧΥΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΔΟ-
ΣΟΛΗΨΙΑΣ - ΠΩΛΗΣΙΣ - ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΕΜΠΟ-
ΡΕΥΜΑΤΩΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΠΛΟΙΩΝ - ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΙΤ - ΕΜΠΟΡΙΚΑ
ΔΑΦΝΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΕΠΕΧΥΡΑ - ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ - ΤΡΕ-
ΧΟΥΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1927

Π. Γ. ΦΡΑΓΚΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

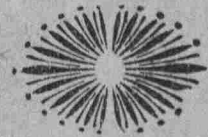
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ - ΕΜΠΟΡΟΙ - ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΑΝΕΙΔΡΧΕΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ - ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΣΥΝΑΓΩΓΙΣΜΟΣ - ΕΜ-
ΠΟΡΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ - ΚΑΝΟΝΕΣ ΙΣΧΥΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΔΟ-
ΣΟΛΗΨΙΑΣ - ΠΩΛΗΣΙΣ - ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΕΜΠΟ-
ΡΕΥΜΑΤΩΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΠΛΟΙΩΝ - ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΙΤ - ΕΜΠΟΡΙΚΑ
ΔΑΝΕΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΕΝΕΧΥΡΑ - ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ - ΤΡΕ-
ΧΟΥΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1927

SISMANOGLIO
MEGARO

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ παρόντος ἔργου εἰς ἄλλην γλῶσσαν.

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν κάτωθι σφραγίδα.

Τύποις "ΣΑΝΤΡΑΛ"

SISMANOGLIO
MEGAKO

Ἡ σπουδαιότης, ἣν ἔχει τὸ Ἐμπορικὸν Δίκαιον ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ μεγάλαι μετατροπαί, ἃς ἐπήνεγκεν ὁ Νέος Ἐμπορικὸς Νόμος εἰς τὰ ἐμπορικὰ ζητήματα ἀφ' ἑτέρου μοι ἐνέβαλον τὴν ιδέαν ὅπως ἐκπονήσω περίληψιν αὐτοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων καὶ ἐμποροῦπαλλήλων. Οἱ περισσότεροι τούτων ἀγνοοῦσι σήμερον δυστυχῶς ἑλλεῖπει τοιαύτης περιλήψεως ἑλληγιστὶ γεγραμμένης καὶ λόγῳ ἀγνοίας τῆς τουρκ. γλώσσης καὶ αὐτὰς τὰς στοιχειώδεις ἀκόμη γνώσεις, ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην πρὸς διαφύλαξιν τῶν συμφερόντων των κατὰ τὰς καθημερινὰς αὐτῶν συναλλαγὰς. Ἐπειδὴ δὲ ἀκριβῶς εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς ἑλλείψεως ταύτης ἀποβλέπει ἡ περίληψις αὕτη καὶ διὰ τοὺς ἐμπόρους μόνον καὶ διὰ τοὺς ἐμποροῦπαλλήλους ἐγράφη, ἀπέφυγα ἐν αὐτῇ τόσον τὴν νομικὴν φρασεολογίαν ὅσον καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάγνωσιν τῶν διαφορῶν θεμάτων, προσπαθῆσας ὅπως καταστή ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον καταληπτὴ εἰς αὐτούς.

Ὁ Νέος Ἐμπορικὸς νόμος ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰ κεφάλαια, πραγματευόμενα περὶ πλείστων ὅσων ζητημάτων, τῶν ὁποίων καὶ ἡ πλέον σύντομος περίληψις ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ βιβλίῳ θὰ ἦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀρκετὰ μακροσκελῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ περιελάμβανεν ἀναγκαστικῶς πολλὰ ζητήματα μὴ ἐνδιαφέροντα μέγα μέρος τῶν ἀναγνωστῶν, ὡς ἐκ τούτου θὰ ἦτο κατὰ τὸ μέγα μέρος αὐτῆς ἄνευ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐπίπονος διὰ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησα ὅπως πραγματευθῶ χωριστὰ καὶ εἰς ἰδιαίτερα τεύχη τὰ διάφορα ζητήματα αὐτοῦ, οὕτως ὥστε ἕκαστος λάβῃ καὶ ἀναγνώσῃ εὐχερῶς καὶ ἀκόπως μόνον ἐκεῖνα τὰ κεφάλαια,

ἄτινα ἔχουσι σχέσιν μετὰ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας του καὶ ἐπο-
μένως ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσιν αὐτόν. Τοιοῦτοτρόπως αἱ
ἐμπορομεσίται λόγον χάριν δὲν ἔχουσι παρὰ ν' ἀναγνώσασαι
μόνον τὸ τεῦχος ὅπερ πραγματεύεται εἰδικῶς τὴν ἐμπορο-
μεσιτείαν, οἱ παραγγελιοδόχοι (commissionaires) τὸ τεῦ-
χος, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν παραγγελίαν (commission)
οἱ συνεταιρικῶς μετ' ἄλλων ἐργαζόμενοι τὸ τεῦχος περὶ Ἐ-
ταιριῶν, οἱ ἀγωγιᾶται (voituriers) καὶ οἱ παραγγελιοδόχοι
μετακομίσσεως (commissionnaires-expréditeurs) τὸ περὶ με-
τακομίσσεως (transport) τεῦχος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Πᾶς ὅμως ἔμπορος καὶ ἐμποροῦπάλληλος ἔχει ἰδιαίτε-
ρον συμφέρον ν' ἀναγνώσῃ τόσον τὰς γενικὰς ἀρχὰς περὶ
ἐμπορικῶν πράξεων, ἐμπόρων, ἐμπ. ληξιαρχείων, ἐμπ. ἐπω-
νυμίας, ἐμπορικῶν βιβλίων κτλ. ὅσον καὶ τὰς διατάξεις περὶ
συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, αἵτινες διὰ τὸ ἰδιαίτερον
ἀκριβῶς καὶ γενικὸν συνάμα δι' ὅλους ἐνδιαφέροντων συ-
νόψισθησαν εἰς δύο χωριστὰ τεύχη, τὸ παρὸν καὶ τὸ δεύ-
τερον.

Ἐλπίζω ὅτι διὰ τῆς περιλήψεως ταύτης τοῦ Ἐμπορικοῦ
Νόμου θὰ δυνηθῶ ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον νὰ φανῶ χρή-
σιμος εἰς τοὺς ὁμογενεῖς ἐμπόρους καὶ ἐμποροῦπάλληλους
ὑπὲρ ὧν, ὡς προεῖρηται, ἐξεπόνθησα ταύτην, ἢ εὐμενῆς δ'
αὐτῆς ὑποδοχὴ ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς δημοσίου θέλει μετ' ἐν-
θαρσύνη καὶ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς περιλήψεως τοῦ νέου Ἀ-
στικῶν Κώδικος, σπουδαιωτάτου ὡσαύτως καὶ λίαν ἐνδια-
φέροντος ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς γενικῶς διὰ τὰς μεγάλας
καὶ ριζικὰς μετατροπὰς, ἄτινας ἐπέφερον εἰς τὰ οἰκογενειακὰ
κληρονομικὰ, κτηματικὰ καὶ λοιπὰ ἀστικῆς φύσεως ζητή-
ματα.

Ἐν Κωνσταντινῶν, τῆ 9 Μαρτίου 1927.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ φύσις δὲν ἐπεδαψίλευσε τὰ αὐτὰ προϊόντα εἰς ὅλα
τὰ μέρη τῆς γῆς. Πολλάκις ὅ,τι εὐρίσκεται ἐν ἀφθονίᾳ ἐν
μῇ χώρᾳ, τὸ το ἐλλεῖπει ἐν ἑτέρᾳ. Ὡς ἐκ τούτου οἱ ἄν-
θρωποι ἠσθάνθησαν ἀνεκαθεν τὴν ἀνάγκην ὅπως μετα-
φέρωσι τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ἐκ
τῆς ἀνάγκης ταύτης ἐπήγαγε τὸ ἐμπόριον. Καὶ εἰς μὲν
τὰς ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς μεταφέροντο κυρίως τὰ προϊόντα
τῆς γῆς εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν κατάστασιν, ἀργότερον δὲ
καὶ ἐπ' ὅσον ἤρχισε νὰ προοδεύῃ ἡ Βιομηχανία μετασχη-
ματισμένα καὶ τροποποιημένα διὰ τῆς τέχνης.

Οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ διέκειντο δυσμενῶς πρὸς τὸ ἐμπόριον,
οἱ δ' εὐπατρίδαι ἐθεώρουν αὐτὸ ἀνάξιον ἑαυτῶν. Πρῶτοι
οἱ Φοίνικες ἐνόησαν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ἐξασκήσαντες τοῦτο
εἰς εὐρείαν κλίμακα καὶ ἐπωφεληθέντες καὶ προοδεύσαν-
τες ἐκ τούτου τὰ μέγιστα. Βραδύτερον οἱ Ἕλληνες ἠσχολή-
θησαν μετὰ τὸ ἐμπόριον συστηματικῶς, πολλοὶ δὲ λιμένες
τούτων εἶχον καταστῆ κέντρα ζωηροτάτης ἐμπορικῆς καὶ
ναυτικῆς κινήσεως.

Κυρίως ὅμως τὸ ἐμπόριον ἤρχισε νὰ κατανοῆται καὶ ν'
ἀναπτύσσεται κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀπὸ τῶν
Σταυροφοριῶν καὶ ἀπὸ τῶν μεγάλων γεωγραφικῶν ἀνακα-
λύψεων, αἱ ὁποῖαι ἔδωσαν νέαν ὄψιν καὶ διήνοιξαν νέ-
ους ὁρίζοντας δράσεως εἰς τὰς ἐμπορικὰς ῥοπὰς τῶν εὐ-
ρωπαϊκῶν λαῶν.

Ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς σημασίας ἣν ἀπέδιδον οἱ ἀρχαῖοι εἰς
τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν αἱ μετὰ τῶν ξένων χω-
ρῶν σχέσεις αὐτῶν δὲν ὑπῆγοντο κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεί-
νους εἰς οὐδένα περιορισμὸν, αἱ κυβερνήσεις ὅμως τῆς Λύ-
σεως κατιδοῦσαι κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας τὴν μεγάλην

σημασίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ τὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἐξασκοῦσι ταῦτα ἐπὶ τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐεξίας τῶν λαῶν, εἰσήγαγον εἰς τὰς χώρας τῶν πρὸς προστασίαν κυρίως τῆς βιομηχανίας αὐτῶν τὸ προστατευτικὸν λεγόμενον σύστημα (protectionnisme) διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύουσαι τὴν εἰσαγωγὴν, πολλῶν ξένων ἐμπορευμάτων, ἢ ἐπιβάλλουσαι βαρεῖς τελωνιακοὺς δασμοὺς εἰς αὐτὰ ἐπεδίωκον διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸν περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς, ἵνα ἐπιτύχωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας τῶν.

Τὸ σύστημα τοῦτο, ἐφαρμοσθὲν εἰς πολλὰς χώρας μετ' αὐστηρότητος, δὲν ἀπέφερον οἶον ἀνεμένενο ἀποτέλεσμα, διότι τὰ ἐξ αὐτοῦ ὠφελήματα ἐξουδετεροῦντο διὰ τῆς ζημίας, ἣν ἐπέφερον εἰς ἄλλους πόρους τῶν κρατῶν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τάξεις τοῦ λαοῦ. Ὡς ἐκ τούτου ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου (libre échange), πολλαὶ δὲ χώραι ὡς ἡ Ἑγγλία ἤρχισαν βραδύτερον ν' ἀποδίδωσιν ἀπόλυτον ἐπὶ τούτῳ ἐλευθερίαν.

Εἰς τοὺς χρόνους μας τὸ προτιμώμενον σύστημα εἶναι τὸ λεγόμενον μίχτον, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ μὲν πρῶται ὕλαι ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, τὰ δὲ προϊόντα τῆς ξένης βιομηχανίας ἐπιβαρύνονται δι' αὐτῶν.

Ὀλίγα λείψανα περιῆλθον εἰς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐμπορικῶν νομοθεσιῶν τῶν ἀρχαίων. Ἐκ τῶν παλαιῶν βασιλείων τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀσσυρίας, τῆς Βαβυλώνας, τῶν Φοινίκων καὶ τῆς Καρχηδόνας οὐδὲν ἴχνος τῆς ἐμπορικῆς νομοθεσίας τῶν σώζεται. Εἶναι ὡσαύτως ἀσήμαντα τὰ ὀλίγιστα τεμάχια, ἅτινα διεσώθησαν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν νόμων. Ὁ μόνος σωζόμενος ἀρχαῖος ἐμπορικὸς νόμος εἶναι ὁ νόμος τῶν Ροδίων, ὅστις ἐδημοσιεύθη τὸν 16ον αἰῶνα καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι μᾶλλον συλλογὴ ναυτικῶν ἐθίμων. Τὸ πρῶτον πληρέστερον νομοθέτημα εἶναι ὁ Ἐμπορικὸς Κώδιξ τῆς Γαλλίας, δημοσιευθεὶς τῷ 1806. Οὗτος ὑπῆρξεν ἡ βάση σχεδὸν ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐμπορικῶν νόμων, οἵτινες ἦσαν καὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰσέτι ἀπλαῖ ἀπομιμήσεις καὶ ἀντιγραφαὶ αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ

μετεφράσθη κατὰ τὸ 1854 καὶ ὁ ἐμπορικὸς νόμος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅστις ἴσχυεν ἐν Τουρκίᾳ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου τουρκικοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, τεθέντος εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ νέος νόμος εἶναι ἀπαύγασμα μακρᾶς καὶ ἐπισταμένης μελέτης, συγγραφεὶς δὲ κυρίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο νεωτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐμπορικῶν νόμων, τοῦ γερμανικοῦ καὶ ἰταλικοῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἔτι ἐπιτυχίαν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Νομικῶς αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀστικάι ἢ ἐμπορικαί. Ἀστικάι καλοῦνται αἱ πράξεις, τὰς ὁποίας ἐνεργεῖ ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀπλῶς τῶν διαφορῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ ἄνευ προθέσεως κερδοσκοπίας ὡς ἡ ἀγορὰ τροφίμων καὶ ἐπίπλων διὰ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ἡ διαθήκη κτλ. Αὐταὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Ἐμπορικαὶ δὲ καλοῦνται ὅσαι γίνονται κυρίως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ τὴν πρόθεσιν τῆς κερδοσκοπίας.

Αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας, πρῶτον εἰς τὰς ἀφ' ἑαυτῶν ἐμπορικὰς, αἵτινες εἶναι ἐμπορικαὶ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὰς προσώπου καὶ δεύτερον εἰς τὰς λόγῳ τῆς ιδιότητος τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὰς προσώπου τοιαύτας, αἱ ὁποῖαι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς μὲν δὲν εἶναι ἐμπορικαί, τεκμαίρονται ὅμως ὡς τοιαῦται λόγῳ τῆς ἐμπορικῆς ιδιότητος τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὰς προσώπου.

Αἱ τῆς πρώτης κατηγορίας ἐμπορικαὶ πράξεις εἶναι ἐμπορικαὶ εἴτε διὰ τὴν ἐμπορικὴν αὐτῶν φύσιν ὡς αἱ τραπεζικαὶ πράξεις, αἱ συναλλαγματικάι, τὰ ναυτικά συναλλάγματα κτλ., εἴτε διὰ τὴν κερδοσκοπικὴν πρόθεσιν, ἐφ' ἧς στηρίζονται, ὡς ἡ πρὸς μεταπώλησιν ἢ ἐνοικίασιν ἀγορὰ κινήτων, ἢ μεταπώλησις αὐτῶν, ἢ πρὸς μεταπώλησιν ἀγορὰ ἀκινήτων καὶ ἢ μεταπώλησις των κτλ. Ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω τὸ πρόσωπον ὅπερ ἐκτελεῖ αὐτὰς δὲν παίζει κανένα ρόλον, ἐπομένως αἱ πράξεις αὐταὶ ἐνεργοῦμεναι ἔστω καὶ παρὰ μὴ ἐμπόρων εἶναι ἐμπορικαί. Οὕτω ἐὰν εἰς μὴ ἐμπορος ἐκδῶση ἢ ὀπισθογραφῆση συναλλαγματικὴν ἢ πρᾶ-

ξις τοῦ αὐτῆ εἶναι ἐμπορικὴ καθότι κατὰ τὸν νόμον αἱ ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν πράξεις εἶναι φύσει ἐμπορικαὶ ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐνεργήσας αὐτὰς εἶναι μὴ ἐμπορος καὶ ἂν προσέτι δὲν ἐνήργησε μὲ πρόθεσιν κερδοσκοπίας. Ὡσαύτως ὅταν εἰς μὴ ἐμπορος ἀγοράσῃ ἀντικείμενόν τι μὲ τὴν πρόθεσιν ὅπως μεταπώλησιν τοῦτο βραδύτερον πρὸς κερδοσκοπίαν ἢ ἀγορὰ αὐτῆ εἶναι πρᾶξις ἐμπορικὴ λόγῳ τῆς κερδοσκοπικῆς προθέσεως αὐτοῦ.

Αἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας πράξεις δὲν εἶναι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἐμπορικαί, ἀλλὰ λογίζονται ὡς τοιαῦται ὅταν ἐνεργοῦνται ὑπὸ ἐμπόρων. Κατὰ τὸν νόμον πᾶσα πρᾶξις τοῦ ἐμπόρου θεωρεῖται κατ' ἀρχὴν ἐμπορικὴ. Ἐὰν π. χ. ἐμπορός τις ἀγοράσῃ ποσόν τι κριθῆς ἢ ἀγορὰ αὐτῆ θεωρεῖται κατ' ἀρχὴν ἐμπορικὴ. Ἐὰν ὁ ἐμπορος ἠγόρασε ταύτην ὄχι μὲ σκοπὸν μεταπώλησεως πρὸς κερδοσκοπίαν, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἵππων καὶ ὀρνίθων τῆς οἰκίας του, αὐτῆ καὶ πάλιν θεωρεῖται ἐμπορικὴ ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ δικαστηρίου ἀποδείξῃ οὗτος ὅτι ἢ ἐν λόγῳ ἀγορὰ ἔγινε ὡς ἐν τῷ παραδείγματι τούτῳ διὰ τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐνῶ ἢ ἰδίᾳ ἀγορὰ γενομένη παρὰ τινος μὴ ἐμπόρου εἶναι καὶ θεωρεῖται πρᾶξις μὴ ἐμπορικὴ, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῇ ἐπὶ δικαστηρίου ὅτι οὗτος ἂν καὶ μὴ ἐμπορος ἔκαμε τὴν ἀγορὰν ταύτην πρὸς μεταπώλησιν μὲ πρόθεσιν κερδοσκοπίας. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχουσι πολλαὶ πράξεις, αἵτινες μὴ οὔσαι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἐμπορικαί, τεκμαίρονται τοιαῦται λόγῳ τῆς ἐμπορικῆς ιδιότητος τοῦ προσώπου ὅπερ ἐνήργησεν αὐτὰς. Αἱ πράξεις αὐταὶ καλοῦνται ὡσαύτως πρᾶξεις ἀμφιβόλου φύσεως.

Κατὰ ταῦτα ἔχομεν 1) τὰς προφανῶς ἀστικάς πράξεις π. χ. αἱ διαθήκαι, ὁ γάμος κτλ. 2) τὰς φύσει ἐμπορικὰς πράξεις ὡς αἱ τραπεζικαὶ πράξεις, αἱ συναλλαγματικάι, τὰ ναυτικά συμβόλαια κτλ. 3) τὰς πράξεις, αἵτινες εἶναι ἐμπορικαὶ διὰ τὴν κερδοσκοπικὴν πρόθεσιν ἐφ' ἧς στηρίζονται, ὡς αἱ πρὸς μεταπώλησιν ἢ ἐνοικίασιν ἀγοραὶ κινήτων, αἱ μεταπώλησεις τούτων κτλ., καὶ 4) τὰς ἀμφιβόλου φύσεως πράξεις, αἵτινες ἀναλόγως τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὰς

προσώπου εμπόρου ἢ μὴ εμπόρου εἶναι ἐμπορικαὶ ἢ ἀστικαὶ ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω.

Αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ε Μ Π Ο Ρ Ο Ι

Ἐμποροὶ εἶναι ὅσοι ἔχουσι σύννηθες ἐπάγγελμα τὴν ἐνασχόλησιν μὲ ἐμπορικὰς πράξεις εἰς ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ὡς ἐκ περισσοῦ διὰ τὴν ἠμπορῆν τις νὰ εἶναι ἔμπορος πρέπει νὰ ἔχη συμπληρώσῃ τὸ 18ον ἔτος αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ στερεῖται λόγῳ διαταράξεως φρενῶν, ὑπεργήρατος, ἀσωτείας κτλ. τῆς ἱκανότητος τοῦ συναλλάττεσθαι κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα.

Αἱ ἐμπορικαὶ ἐταιρίαι θεωροῦνται κατὰ τὸν νόμον ἔμποροι, ἐπομένως ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐμπόρων καὶ ὑποβάλλονται ὡσαύτως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Οἱ σύζυγοι δύνανται ν' ἀπαγορεύσωσιν εἰς τὰς συζύγους τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου.

Οἱ ἔμποροι διαιροῦνται κατὰ τὸν νέον νόμον α) εἰς μεγαλεμπόρους ἢ ἀπλῶς ἐμπόρους καὶ β) εἰς μικρεμπόρους.

Μικρέμποροι καλοῦνται ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τὸ ἐμπόριον βασίζεται μᾶλλον εἰς τὰς σωματικὰς αὐτῶν προσπαθείας παρὰ εἰς τὰ χρηματικὰ κεφάλαιά των καὶ οἱ ὁποῖοι μόλις καταρθώνουν νὰ κερδίσουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν, εἴτε εἶναι πλανόδιοι εἴτε ἐργάζονται ἐντὸς ἐνὸς καταστήματος ἢ ἐν ὀρισμένῳ τινὶ μέρει μιᾶς ὁδοῦ.

Οἱ μικρέμποροι ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἐμπόρους δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι ὅπως ἔχωσιν ἐμπορικὰ βιβλία, οὔτε νὰ ἐγγράψωσι καὶ καταχωρίζωσι εἰς τὸ ἐμπορικὸν ληξιαρχεῖον ὅσας ὁ νόμος διὰ τοὺς ἐμπόρους ὀρίζει πράξεις. Ὡσαύτως

οἱ μικρέμποροι δὲν κηρύσσονται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως καὶ ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας αὐστηρὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ε Μ Π Ο Ρ Ι Κ Α Λ Η Ξ Ι Α Ρ Χ Ε Ι Α

Ὁ νέος νόμος εἰσήγαγε καὶ ἐν Τουρκίᾳ τὸ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἀπὸ πολλοῦ ἐφαρμοζόμενον σύστημα τῆς ἐγγραφῆς διαφόρων ἐμπορικῶν πράξεων εἰς ἰδιαίτερα ληξιαρχικὰ γραφεῖα διατελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν Ἐμποροδικείων.

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ὀρισμένοι τινες πράξεις⁽¹⁾ τῶν ἐμπόρων πρέπει νὰ καταχωρίζονται ἐν τῷ ἐμπορικῷ ληξιαρχικῷ γραφεῖῳ. Ἐπίσης ὑπάρχουσι πράξεις τινες, τὰς ὁποίας οἱ ἔμποροι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι μὲν κατὰ τὸν νόμον νὰ ἐγγράψωσιν, ἀλλ' ἔχουσιν οὔτοι συμφέρον ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐγγραφὴν των.⁽²⁾

Ἐκ τῶν πράξεων τούτων μερικαὶ ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω πρέπει ἐκτὸς τῆς ἐγγραφῆς καὶ καταχωρίσεως ἐν τῷ ἐμπορικῷ ληξιαρχικῷ γραφεῖῳ νὰ δημοσιεύωνται συνάμα διὰ τῶν ἐφημερίδων.

(1) Αἱ κυριώτεραι τούτων εἶναι αἱ ἐξῆς· ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία, ἡ ἐμπορικὴ ὑπογραφή καὶ ἀρκεταὶ πράξεις τῶν ἐταιριῶν ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τῷ ἰδιαίτερω περὶ αὐτῶν τεύχεϊ.

(2) Αἱ κυριώτεραι τούτων εἶναι διορισμὸς mandataire commercial, παραχώρησις ἐπωνυμίας ὑπὸ τὸν ὄρον μὴ εὐθύνης τοῦ παραχωροῦντος καὶ μερικαὶ συνεταιρικαὶ πράξεις.

Αἱ ἐν λόγῳ πράξεις δεόν νὰ ἐγγράφονται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν σχετικῶν μὲ αὐτὰς ἐγγράφων. Ἐν τούτοις εἰς περιπτώσεις τινὰς ὁ νόμος δρᾷ ἄλλας ἐπὶ τούτῳ προθεσμίας.

Ὅταν πράξις τις ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς ἐγγραφήν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταχωρισθῇ ὀριστικῶς ἐν τῷ ἐμπορικῷ ληξιαρχικῷ γραφείῳ εἴτε διότι δὲν συγκεντροῖ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα στοιχεῖα εἴτε διότι τυγχάνει διαφιλονεικουμένη καὶ ἀπαιτεῖται ὡς ἐκ τούτου ἰδιαιτέρα ἐπὶ τούτῳ ἀλόφασις τοῦ Δικαστηρίου, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιούσιν αἰετὸς διαφυλάξιν τῶν συμφερόντων αὐτῶν ὅπως ζητήσωσι τὴν καταχώρισιν ὑπὸ τύπον προσωρινότητος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ληξιαρχὸς ὀφείλει νὰ καταχωρίσῃ αὐτὴν προσωρινῶς ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις, ὁ δὲ ζητήσας τὴν καταχώρισιν πρέπει ἐντὸς ἑξ μηνῶν ν' ἀποτανθῇ εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς λήψιν ἀδείας ὀριστικῆς καταχώρισεως αὐτῆς.

Ὅταν οἱ λόγοι τῆς καταχώρισεως μιᾶς πράξεως ἐκλείψωσι καὶ ἐπομένως δὲν ὑφίσταται πλέον ἀνάγκη ὅπως ῥηθεῖσα πράξις ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένη ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις τότε ὁ ληξιαρχὸς τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων προβαίνει εἰς τὴν διαγραφὴν αὐτῆς.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος δικαιούται νὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις εἰς τὰς περὶ ἐγγραφῆς, τροποποιήσεως καὶ διαγραφῆς τῶν ἐν λόγῳ πράξεων ἀποφάσεις τοῦ ληξιαρχοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐξετάζει τὰς ἀντιρρήσεις καὶ ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ τὰς ρηθείσας ἀποφάσεις τοῦ ληξιαρχοῦ.

Ἐκαστος δικαιούται ν' ἀναγνώσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὰς ἐν τῷ ἐμπορικῷ ληξ. γραφείῳ ἐγγεγραμμένας πράξεις ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατατεθειμένα σχετικά ἐγγραφα, ἐφ' ὧν στηρίζονται αὐτὰ. Δικαιούται συνάμα, ἐὰν θέλῃ, νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἐπίσημα ἀντίγραφα τόσον τῶν ἐγγεγραμμένων πράξεων ὡς καὶ τῶν ρηθέντων ἐγγράφων. Ἐπίσης δικαιούται γὰρ ζητήσῃ καὶ λάβῃ, ἐὰν θέλῃ, πιστοποιητικὸν περὶ τοῦ ὅτι ἡ δεινὰ πράξις εἶναι ἢ μὴ ἐγγεγραμμένη ἐν τῷ ληξ. ἐμπορικῷ γραφείῳ.

Αἱ ἐν τῷ ληξ. ἐμπορικῷ γραφείῳ ἐγγεγραμμέναι πράξεις θεωροῦνται ὅτι τυγχάνουσι γνωστὰι ὑφ' ὅλων ἀνεξαίρετως. Οὕτω οὐδεὶς δύναται νὰ φέρῃ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἠγγύει τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. Ἐπομένως αὐτὰι δύνανται ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ πάντως τρίτου προσώπου.

Τούναντίον αἱ πράξεις, αἵτινες δὲν ἐνεγράφησαν εἰς τὸ ἐμπορικὸν ληξιαρχεῖον παρὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ διατάξεις τοῦ νόμου, δὲν θεωροῦνται ὅτι τυγχάνουσι γνωστὰι ὑπὸ τῶν τρίτων ἔσω καὶ ἂν ἀκόμη ἐδημοσιεύθησαν ἰδιωτικῶς διὰ τοῦ τύπου. Οἱ τρίτοι δικαιούνται ν' ἀντείπωσιν ὅτι δὲν ἔχωσι γνῶσιν αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὀφείλουσι ν' ἀποδείξωσι τὸ ἐναντίον.

Οἱ μὴ ἐνεργοῦντες ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένης προθεσμίας τὴν ἐγγραφήν πράξεώς τινος, ἥτις κατὰ νόμον ὑποχρεωτικῶς πρέπει νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῷ ἐμπορικῷ ληξιαρχεῖῳ ἀφ' ἐνός μὲν εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν, ἥτις ἤθελε τυχὸν προκύβῃ ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης εἰς τοὺς τρίτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον 5—200 λιρῶν. Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβάλλεται τῇ αἰτήσει τοῦ ληξιαρχοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐμποροδικείου.

Οἱ κείμενοι ἐκ κακῆς προθέσεως ψευδεῖς δηλώσεις κατὰ τὴν ἐγγραφήν πράξεώς τινος εἶναι ὑπεύθυνοι ὡσαύτως διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ψευδῶν τούτων δηλώσεων προκύπτουσαν τοῖς τρίτοις ζημίαν, ὑπόκεινται δ' ὡς ἐκ περισσοῦ εἰς ποινικὴν δίωξιν καταδικαζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου εἰς πρόστιμον 10—200 λιρῶν ἢ εἰς φυλάκισιν 1—6 μηνῶν ἢ εἰς τὰς δύο ταύτας συγχρόνους ποινάς.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΩΝΥΜΙΑ

Ἐκαστος ἔμπορος ὑποχρεοῦται νὰ διεξάγῃ τὰς ἐργασίας του καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὰ ἔγγραφα αὐτοῦ ὑπὸ ἐν ὀρισμένον ὄνομα, καλούμενον ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν. Αὕτη δέον νὰ συνίσταται ἀπὸ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον ἢ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ὁ νόμος ἐπιτρέπει ὅπως ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία περιλαμβάνει ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπιθέτου καὶ ἄλλας τινὰς προσθήκας ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅπως αὗται ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ μὴ γεννῶσι παρὰ τοῖς τρίτοις λελανθασμέσθιν ἰδέαν εἴτε ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταυτότητα τοῦ χρησιμοποιουμένου αὐτὰς, εἴτε ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν καὶ σπουδαιότητα τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, εἴτε τὴν οἰκονομικὴν του κατάστασιν.

Τόσον ἡ ἐπωνυμία ὅσον καὶ ἡ ὑπογραφή ἐκάστου ἐμπόρου πρέπει νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ ἐμπ. ληξιαρχεῖον καὶ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου.

Ἡ ἐπωνυμία πρέπει ὡσαύτως νὰ εἶναι γεγραμμένη ἢ ἀνηρτημένη ἐπὶ πινακίδος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος ἢ γραφείου. Αἱ ἐπωνυμίαι τῶν ὁμορρυθμῶν ἐταιριῶν (société an nom collectif) δέον νὰ συγκοινοῦνται ἢ ἀπὸ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπίθετα ὅλων τῶν συνεταίρων ἢ ἀπὸ τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον ἑνὸς μόνον ἐκ τῶν συνεταίρων μετὰ τινος φράσεως ἐμφανούσης τὴν ὑπαρξιν τῆς ἐταιρίας ὡς Α. Δημητριάδης καὶ Σια.

Αἱ ἐπωνυμίαι τῶν ἑτερορρυθμῶν ἐταιριῶν (sociétés en commandite) πρέπει νὰ φέρωσιν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον ἑνὸς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὁμορρυθμῶν μελῶν καὶ μίαν φράσιν ἐμφανούσαν τὴν ὑπαρξιν τῆς ἐταιρίας ὡς Α. Δημητριάδης καὶ Σια.

Αἱ ἐπωνυμίαι τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν πρέπει νὰ συγκοινοῦνται κατὰ τρόπον ἐμφανόντα τὸν σκοπὸν τῆς ἰδρύ-

σεως αὐτῶν καὶ νὰ φέρωσι συνάμα τὰς λέξεις Ἀνώνυμος Ἐταιρία π.χ. Ἀνώνυμος Ἐταιρία ἀτμοπλοίων τοῦ Κεραιείου κόλπου ἢ Ἀνώνυμος Ἐταιρία τῶν τηλεφώνων Κωνσταντινουπόλεως κτλ.

Αἱ ἐπωνυμίαι τῶν ἐμπόρων καὶ ἐμπορικῶν ἐταιριῶν πρέπει νὰ διαφέρωσι ἀλλήλων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ νόμος ὑποχρεοῖ τὸν ἔμπορον, ὅστις ἔχει τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ ἐπίθετον μὲ ἄλλον ἔμπορον ἐγγράψαντα αὐτὰ προηγουμένως ἐν τῷ ἐμπ. ληξιαρχεῖῳ ὡς ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ, ὅπως ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ του κάμῃ μερικὰς προσθήκας κατὰ τρόπον ὅστε νὰ διαφέρῃ αὕτη τῆς ἐγγεγραμμένης ἰδίας ἐπωνυμίας τοῦ ἑτέρου ἐμπόρου. Ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία δὲν εἰμπορεῖ νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἄλλον ἔμπορον εἰμὴ διὰ τῆς συγχρόνου μεταβιβάσεως εἰς αὐτὸν τοῦ ἐμπ. καταστήματος τοῦ παραχωροῦντος αὐτὴν ἐμπόρου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀποκτὼν ταύτην ἔμπορος ἀφ' ἑνὸς μὲν εὐθύνεται διὰ τὰ χρέη, ἅτινα εἶχε συνάψῃ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ὁ παραχωρήσας αὐτὴν ἔμπορος ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποκτᾷ τὰ δικαιώματα, ἅτινα πηγάζουσι ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην γενομένων ἐργασιῶν τοῦ παραχωρήσαντος. Ἐν τούτοις ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ ἐνδιαφερόμενοι συμφωνήσωσιν ὅτι ὁ ἀποκτήσας τὴν ἐπωνυμίαν δὲν θὰ εὐθύνεται διὰ τὰ χρέη τοῦ παραχωροῦντος, ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος ἡ συμφωνία αὕτη πρέπει νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἐμπ. ληξιαρχείου ἢ νὰ κοινοποιηθῇ ἐπισημῶς εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα τρίτα πρόσωπα. Ἡ ἐν λόγῳ εὐθύνη παραγράφεται διὰ τῆς παρελεύσεως πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐπωνυμίας.

Ὁ ἀποκτὼν ὡς ἄνω ξένην ἐμπ. ἐπωνυμίαν ὀφείλει ὅπως κάμῃ ἐν αὐτῇ προσθήκην τινὰ ἐμφανούσαν τὴν ἰδιότητα του ὡς διαδόχου. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη προσθήκη ὁ ἔμπορος, ὅστις παρεχώρησε τὴν ἐπωνυμίαν καὶ ὁ ὁποῖος ἀνέχεται ὅπως χρησιμοποιῆται αὕτη ἄνευ τοιαύτης προσθήκης ὑπὸ τοῦ ἀποκτήσαντος αὐτὴν, εὐθύνεται διὰ τὰ χρέη τοῦ τελευταίου τούτου.

Ὅταν συνέταιρός τις τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα συμπεριλα-

SISMANOGLIO

βάνεται ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ τῆς ἐταιρίας ἀποθάνῃ, ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ ὄνομά του ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑφίσταται ἐν τῇ ρηθείσῃ ἐπωνυμίᾳ ἐν ἣ περιπτώσει οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ λάβωσι τὴν θέσιν του ἐν τῇ ἐταιρίᾳ, ἢ ἐν ἣ περιπτώσει δεχθῶσι γραπτῶς τὸ τοιοῦτον ἔστω καὶ μὴ λαμβάνοντες τὴν ἐν τῇ ἐταιρίᾳ θέσιν τοῦ κληρονομουμένου (ἀποθανόντος) αὐτῶν.

Ὡσαύτως ὅταν συνέταιρός τις, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα συμπεριλαμβάνεται ἐν τῇ συνεταιρικῇ ἐπωνυμίᾳ ἀποσφραγῆ τῆς ἐταιρίας, εἶναι δυνατόν ὅπως τὸ ὄνομά του ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑφίσταται ἐν τῇ ρηθείσῃ ἐπωνυμίᾳ ἐν ἣ περιπτώσει συγκατατεθῆ εἰς τοῦτο γραπτῶς.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὡς ἄνω περὶ ἐμπ. ἐπωνυμίας διατάξεων ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νόμου πρόστιμον εἰς τοὺς παραβαίνοντας αὐτὰς ἀπὸ ἡ—50 λίρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ζημιούμενοι ἐκ τῶν τοιούτων παραβάσεων δικαιοῦνται ὅπως κινήσωσι δίκην ἀποζημιώσεως κατ' αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει ὡσαύτως χρησιμοποίησεως τῆς ἐμπορ. ἐπωνυμίας κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα τὰς ὡς ἄνω διατάξεις οἱ ἐκ τούτου ζημιούμενοι δύνανται ὡς ἐκ περισσοῦ νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς τοιαύτης παρανόμου χρησιμοποίησεως τῆς ἐμπορ. ἐπωνυμίας καὶ τὴν διαγραφὴν αὐτῆς, εἰάν τυγχάνῃ ἐγγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμπορικῷ ληξιαρχικῷ γραφείῳ.

Οἱ θέτοντες δὲ σκοπίμως καὶ ἄνευ δικαιώματός τινος τὴν ἐπωνυμίαν ἑτέρου ἐμπόρου εἴτε ἐπὶ ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλων πραγμάτων, εἴτε ἐπὶ διαφημίσεων καὶ ἐπιστολοφакέλλων, εἴτε ἐπὶ ὁποιαδήποτε ἐμπορικῶν ἐγγράφων καὶ δεμάτων ὡς καὶ οἱ πωλοῦντες τοιαῦτα ἐμπορεύματα ἐν γνώσει ὅτι ταῦτα φέρουσι ξένην ὡς ἄνω ἐπωνυμίαν τιμωροῦνται διὰ πρόστιμου 5—250 λιρῶν ἢ διὰ φυλακίσεως μιᾶς ἐβδομάδος ἕως 6 μηνῶν ἢ καὶ διὰ τῶν δύο τούτων συγχρόνως ποινῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἡ ἐνασχόλησις μὲ τὸ ἐμπόριον γεννᾷ καθημερινῶς ἀναριθμήτους σχέσεις καὶ ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς ἐμπόρους, ὑποχρεωμένους οὕτω ὅπως κρατῶσι τακτικὰ βιβλία πρὸς καλλιτέραν διεκπεραίωσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐνόησαν ἀνεκάθεν οἱ ἔμποροι, πολὺ δὲ πρὶν καταστῆ νομοθετικῶς ὑποχρεωτικὴ ἡ τήρησις ἐμπορικῶν βιβλίων, οὗτοι ἐσυνήθιζον νὰ κρατῶσι ἀνεπισήμως τοιαῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνέγραφον τὰς καθημερινὰς αὐτῶν δοσοληψίας.

Οἱ ἐμπορικοὶ λοιπὸν νόμοι τῶν διαφόρων κρατῶν δὲν εἰσήγαγον νέον τι διὰ τῆς θεσπίσεως τῆς ὑποχρεώσεως τῆς τηρήσεως ἐμπ. βιβλίων, ἀλλ' ἀπλῶς ὥρισαν καὶ ἐρρῶθμισαν ἀκριβέστερον τὰ καθήκοντα τοῦ ἐμπόρου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Διὰ τῶν ἐμπ. βιβλίων ὁ ἔμπορος εἶναι εἰς θέσιν εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐργασιῶν του καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐκάστοτε τὰ ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων του.

Ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ οἱ κληρονόμοι του ἠθέλον εὐρίσκεσθαι, ἐν ἐλλείψει βιβλίων, εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν καὶ θὰ τοῖς ἦτο δυσχερέστατον ἔργον ἢ ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας του, ἢ εἰσπραξις τῶν πιστώσεών του καὶ ἡ ἀκριβῆς γνώσις τῶν χρεῶν του.

Τὰ μετ' αὐτοῦ ἐπίσης συναλλαττόμενα τρίτα πρόσωπα ἔχουσι συμφέρον ὅπως οὗτος τηρῆ τακτικὰ βιβλία διότι ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ πτωχεύσεως αὐτοῦ ἡ μόνη σχεδὸν βᾶσις, ἐφ' ἧς εἶναι δυνατόν νὰ στηριχθῆ ἡ ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας του καὶ ἡ πρὸς αὐτὰ πληρωμὴ τῶν ὀφειλῶν του εἶναι συνήθως τὰ ἐμπορικὰ αὐτοῦ βιβλία.

Κατὰ κανόνα ἕκαστος ἔμπορος δύναται νὰ κρατῆ ὁσαδὴποτε βιβλία τῶ εἶναι χρήσιμα ἀναλόγως τῆς εὐρύτητος τῶν ἐργασιῶν του, ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεωτικὰ εἶναι τρία, ἤτοι τὸ βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν (μεβδζουδάτ βὲ μουβαζενὲ δεφτερι, *Livre d'inventaires*) τὸ ἡμερολόιον (γεβμιὲ δεφτερι, *Livre journal*) καὶ τὸ βιβλίον τῶν ἐπιστολῶν (κόπια δεφτερι, *livre de copie de lettres*).

Ὡς ἐκ περισσοῦ ἕκαστος ἔμπορος ὀφείλει νὰ φυλάττη ἐν ἰδιαιτέρῳ φακέλλῳ ὅσας ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφήματα λαμβάνει σχετικῶς μὲ τὰς ἐμπορικὰς του ἐργασίας ὡς καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν πληρωμῶν του.

Περὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων, ἤτοι περὶ ὅσων ὁ ἔμπορος ἐκουσίως τηρεῖ, οὐδὲν ἐπιβάλλει ὁ νόμος ὅσον ἀφορᾷ τὸν τύπον τοῦ καταρτισμοῦ των. Περὶ τῶν ὑποχρεωτικῶν ὁμως βιβλίων ὁρίζει ὅτι δέον νὰ εἶναι βιβλιοδετημένα, ἠριθμημένα καὶ ἐσφραγισμένα κατὰ πᾶσαν σελίδα παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου τῆς κατοικίας τοῦ ἐμπόρου καὶ νὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου ἐπικύρωσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπικυρώσεως.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀπογραφῶν ὁ ἔμπορος ὀφείλει νὰ καταγράψῃ κατὰ μὲν τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν του πρῶτον τὰ εἰς μετρητὰ κεφάλαια αὐτοῦ, τὴν ἀξίαν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων του, τὴν ἀξίαν ὡσαύτως τῶν μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν, ἃς ἔχει καὶ τὰς εἰσπραξίμους πιστώσεις του, δεύτερον τὰ χρέη του καὶ τρίτον τὸ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν χρεῶν ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς μετρητὰ, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, μετοχὰς καὶ ὁμολογίας καὶ πιστώσεις ὡς ἄνω κεφαλαίων του ὑπόλοιπον, ὅπερ κατὰ τὸν νόμον ἀποτελεῖ τὴν ἀρχικὴν περιουσίαν αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστου ἔτους νὰ καταχωρῆ τὸ ἴσοζύγιον (*μπιλιάνδζο, bilan*) τῶν ἐργασιῶν του.

Ἐν τῷ ἡμερολογίῳ ὁ ἔμπορος ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ πρῶτον μὲν τὴν ὡς ἄνω ἀρχικὴν περιουσίαν του κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν του, δεύτερον ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν πᾶσας τὰς ἐργασίας του καὶ

τρίτον τὰς ἀτομικὰς καὶ οἰκογενειακὰς δαπάνας του εἰς ἕν κονδύλιον κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τέλος τῶν ἐπιστολῶν ἀντιγράφει κατὰ λέξιν καὶ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν πᾶσας τὰς ἐξερχομένας ἐμπορικὰς ἐπιστολάς του καὶ τὰ ἐμπορικὰ τηλεγραφήματά του, ἐπιθέτων κάτωθι ἐκάστου ἀντιγράφου αὐτῶν τὴν ἐμπορικὴν του ἐπωνυμίαν.

Τὸ ἡμερολόγιον δέον νὰ παρουσιάζεται ἀπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις κάτωθι τῆς τελευταίας κατὰ τὴν παρουσίαν ταύτην ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένης πράξεως ὑποσημειοῖ ἀπλῶς, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ ποσῶς τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο παρουσιάσθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δεῖνα ἐμπόρου.

Οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ἐξακολουθοῦντες τὰς ἐργασίας των διάδοχοι αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσι τὰ ὑποχρεωτικὰ των βιβλία, τὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφήματά των καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν πληρωμῶν των ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη. Ἐὰν τὰ βιβλία ἐμπόρου τινος ἀπολεσθῶσιν, ἢ καταστραφῶσιν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἐντὸς τῶν 15 ἐτῶν, οὗτος ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς αὐτῶν τὸ ἐμποροδικεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται.

Ὅταν ἔμπορός τις δὲν τηρεῖ τὰς περὶ ἐμπορικῶν βιβλίων ὡς ἄνω διατάξεις τοῦ νόμου, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεώς του δύναται νὰ καταδιωχθῆ ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος (*τακσιραπλῆ μουφλις Banqueroutier simple*) καὶ ἐπομένως νὰ ὑποστῆ ποινὴν φυλακίσεως ἀπὸ ἐνὸς μηνός μέχρι δύο ἐτῶν συμφώνως τῷ 507 ἄρθρῳ τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Τὰ ἐμπορικὰ βιβλία διπλῶς δύνανται νὰ προσαχθῶσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, δι' ἀνακοινώσεως (*τεσλίμ, communication*), ἢ δι' ἐμφανίσεως (*ἱμπράζ, représentation*). Καὶ ἀνακοίνωσις μὲν λέγεται ὡσάκις ὁλόκληρον τὸ βιβλίον προσκομίζεται καὶ παραδίδεται εἰς τὸ δικαστήριον, ἐμφάνις δὲ εἰς τὸν παρουσιάζεται μόνον τὸ σχετικὸν μὲ δίκην τινα μέρος τοῦ βιβλίου.

Κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ δικαστήριον ὁλόκληρα τὰ βιβλία μόνον ἐν περιπτώσει θανάτου

τοῦ ἐμπόρου πρὸς λύσιν τῶν κληρονομικῶν διαφορῶν, ἐν περιπτώσει συνεταιρικῆς διαφορᾶς καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως αὐτοῦ.

Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεώς τινος νὰ ζητήσῃ ἢ αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν διαδίκων τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἰσχύουσιν οἱ ἐξῆς κανόνες : α) Τὸ περιεχόμενον τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων ἰσχύει ὡς ἀπόδειξις κατὰ τοῦ ἐμπόρου, εἰς ὃν ἀνήκουσι ταῦτα, εἴτε ὡς νομίμως συντεταγμένα εἴτε μή.

β) Τὸ περιεχόμενον τῶν νομίμως συντεταγμένων ἐμπορ. βιβλίων ἰσχύει ὡς ἀπόδειξις ὑπὲρ τοῦ ἐμπόρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουσι ταῦτα. Ἄλλ' ἢ ἀποδεικτικῆ αὐτῇ δυνάμει παύει νὰ ἰσχύῃ ἐν ἡ περιπτώσει τὸ περιεχόμενον τῶν νομίμως ὡσαύτως συντεταγμένων ἐμπ. βιβλίων τοῦ ἐτέρου ἀντιδίκου εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὰ βιβλία τοῦ πρώτου ἐμπόρου ἢ ἐν ἡ περιπτώσει οὗτος δύναται ν' ἀποδείξῃ τὸ ἀβάσιμον αὐτοῦ δι' ἄλλων νομίμων καὶ σοβαρῶν ἀποδείξεων

γ) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ βιβλία μὲν τοῦ ἐνὸς ἐμπόρου εἶναι νομίμως συντεταγμένα, τοῦ ἐτέρου ὅμως δὲν εἶναι τοιαῦτα ἢ ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν τηρεῖ ποσῶς βιβλία, ἢ ἀποπειεῖται νὰ προσαγάγῃ ταῦτα, τότε τὸ περιεχόμενον τῶν βιβλίων τοῦ πρώτου ἰσχύει ὡς ἀπόδειξις ὑπὲρ αὐτοῦ, δικαιούται ὅμως ὁ ἕτερος ὅπως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀποδείξῃ ἐὰν εἴμπορεῖ δι' ἄλλων νομίμων ἀποδείξεων τὸ ἀβάσιμον τοῦ περιεχομένου τῶν βιβλίων τοῦ ἀντιδίκου του.

δ) Ἐὰν ὁ εἰς ἕκ τῶν διαδίκων δηλώσῃ ἐπὶ δικαστηρίου ὅτι διὰ τὴν ἐκδικαζομένην διαφορὰν θὰ δεχθῇ ὡς βάσιμον καὶ ἀληθῆς πρὸς λύσιν ταύτης τὸ περιεχόμενον τῶν ἐμπ. βιβλίων τοῦ ἀντιδίκου του, ὁ τελευταῖος οὗτος ὀφείλει ὅπως προσαγάγῃ ταῦτα εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐν ἐναντία περιπτώσει τοῦτο προτείνει τῷ πρώτῳ ἀπλοῦν πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀληθείας τῶν ἀξιώσεων του ὄρκον.

ε) Ὅσάκις εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ὑπὲρ τοῦ περιεχομένου τῶν βιβλίων ἐμπόρου τι-

νος καὶ παραδέχεται τοῦτο ὡς ἀπόδειξιν δικαιώματός τινος αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ προτείνῃ εἰς αὐτὸν συμπληρωματικῶς ὄρκον περὶ τοῦ ὅτι τὸ δικαίωμα του τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς διαδικασίας.

ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ τοῦ νέου ἐμπορ. νόμου ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἐμπόρους νέαι τινὲς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οὗτοι ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι κατὰ τὰς μεταξὺ αὐτῶν ληροφοσίας καὶ νὰ ἐνεργῶσι κατ' αὐτὰς μὲ καλὴν πίστιν καὶ τιμιότητα, ὡς ἀρμόζει εἰς ἐμπόρους ἀξιοπρεπεῖς καὶ εὐυπόληπτους καὶ ὅταν μὲν ἐμπορὸς τις παραβαίνει ἄκουσίως καὶ ἄνευ κακῆς προθέσεως τὰς περὶ τούτων διατάξεις εὐθύνεται ἀπλῶς διὰ πᾶσαν ζημίαν, ἣν ὑφίστανται/ἐκ τῆς παραβάσεως ταύτης τὰ τρίτα πρόσωπα, ἐν ἡ περιπτώσει ὅμως παραβαίνει τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ἐκ κακῆς προθέσεως καὶ κακοβούλως τότε δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ ποινικῶς, καταδικαζόμενος ἀναλόγως τῆς σοβαρότητος τῆς διαπραχθείσης παραβάσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιδ' ἰχθείσης κακῆς πίσ-εὼς του εἰς πρόστιμον 5—100 λιρῶν ἢ εἰς φυλάκισιν 3 ἡμερῶν ἕως 2 μηνῶν, τριπλασιαζομένων τῶν ποινῶν τούτων ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τῆς παραβάσεως τῶν ρηθεισῶν διατάξεων.

Αἱ διατάξεις αὗται ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

1. — Ἀπαγορεύεται ὅπως ἐμπορὸς τις φιλοδώρησῃ τοὺς ὑπαλλήλους ἄλλου ἐμπόρου ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα μάθῃ ἢ ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτὸν τοὺς πελάτας του.

2. — Ἐμπορὸς τις δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ εἴτε διὰ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ, εἴτε δι' ἄλλα πρόσωπα πιστοποιητικὸν

καλῆς διαγωγῆς καὶ ἰκανότητος, μὴ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν ἀλήθειαν εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀπατηθῶσιν οἱ καλῆς πίστεως ἔμποροι.

3.—Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πράκτορας πληροφοριῶν ὅπως δίδωσι λελανθασμένας πληροφορίες περὶ τοῦ ἠθικοῦ καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐνὸς ἐμπορίου. Οὗτοι εὐθύνονται καὶ ἐν ἡ περιπτώσει ἀκόμη παρέχουσι τὰς ὡς ἄνω πληροφορίας μὲ τὴν προσεπιδήλωσιν ὅτι δὲν ἀναλαμβάνουσιν οὐδεμίαν εὐθύνην διὰ τὸ βάσιμον τῶν πληροφοριῶν των.

4.—Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐμπόρους ὅπως μετέρχονται δολιότητος πρὸς πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων των.

5.—Ἐμπορός τις δὲν δύναται νὰ προβαίνει εἰς δημοσιεύσεις ἀναληθεῖς, βλαπτούσας τὸ ἐμπόριον τῶν συναγωνιστῶν του.

6.—Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐμπόρους ὅπως προκαλῶσι ψευδεῖς διαδόσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν προέλευσιν καὶ τὴν ποιότητα τῶν ἐμπορευμάτων των ἢ τὸν βαθμὸν τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἐμπορίου των ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως προσελκύσωσι τοὺς πελάτας τῶν συναγωνιστῶν των ἐμπόρων. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐμπόρους ὅπως ἀναγγέλλωσιν ὅτι κατέχουσι πιστοποιητικά, βραβεῖα καὶ διπλώματα ἐκθέσεων χημικῶν, ἰατρῶν κτλ. τὰ ὅποια ὁμως ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν ἔχουσι.

7.—Τὰ διάφορα σήματα καὶ ὀνόματα, ἅτινα χρησιμοποιεῖ ἔμπορός τις διὰ τὰ ἐμπορεύματα αὐτοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἐντελῶς διάφορα καὶ ἀνόμοια τῶν σημάτων καὶ ὀνομάτων τῶν ἄλλων ἐμπόρων, οὕτως ὥστε νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν νὰ γεννᾶται σύγχυσις καὶ ἀμφιβολία μεταξὺ τῶν σημάτων καὶ ὀνομάτων τῶν διαφόρων ἐμπόρων.

ΕΜΠΟΡΟῦ ΠΑΛΛΗΛΟΙ—ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐμπόρων δὲν ἔχουσι κατὰ κανόνα δικαίωμα ὅπως προβαίνωσιν εἰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις καὶ λοιπὰς δοσοληψίας ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν προϊσταμένων των. Ἄλλ' ὅταν ὑπάλληλός τις ἐπὶ παρουσίᾳ ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προϊσταμένου του προβαίνει ἐν τῇ πράξει ἐπανελημμένως εἰς τοιαύτας δοσοληψίας, ὁ δὲ προϊστάμενος αὐτοῦ δὲν τὸν ἐμποδίζει, ἀπ' ἐναντίας δὲ διὰ τῆς μακρᾶς σιωπῆς ἢ καὶ ρητῆς συγκατανεύσεώς του παραδέχεται τὰς ὡς ἄνω πράξεις τοῦ ὑπαλλήλου του ὡς ἐγκύρους, τότε ὁ τοιοῦτος ὑπάλληλος καλεῖται ὑπάλληλος-ἐπιστάτης, (mandataire commercial τουδζάρ μεμουρου) θεωρεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἐξουσιοδοτημένος παρὰ τοῦ προϊσταμένου ὅπως ἐνεργεῖ δι' ὄνομα καὶ λογαριασμὸν τούτου.

Καὶ ἐὰν μὲν ὁ ἔμπορος, ὡς ἔχει δικαίωμα, ἀποτείνόμενος εἰς τὸ ἐμπορικὸν ληξιαρχεῖον καθορίσῃ τὸν βαθμὸν τῆς πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπαλλήλου του, καὶ γείνη ἢ ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένη δημοσίευσις τότε ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ αὐτὴν, ἐν περιπτώσει δὲ ὑπερβάσεως ἢ τοιουτοτρόπως παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου πέραν τῆς ἐξουσιότητος αὐτοῦ γενομένη πράξις εἶναι ἄκυρος διὰ τὸν ἔμπορον, εὐθύνεται δὲ ἐξ αὐτῆς ἀτομικῶς ὁ ὑπάλληλος.

Ὅταν ὁμως ὁ ἔμπορος δὲν ἐγγράψῃ εἰς τὸ ἐμπ. ληξιαρχεῖον καὶ δὲν δημοσιεύσῃ διὰ τοῦ τύπου τὸν βαθμὸν τῆς πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπαλλήλου του, τότε εὐθύνεται γενικῶς δι' ὅλας τὰς πράξεις τούτου, θεωρουμένου ὡς γενικοῦ αὐτοῦ πληρεξουσίου, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῇ ἐπὶ δικαστηρίου ὅτι ὁ μετὰ τοῦ ὑπαλλήλου συναλλαγὴς τρίτος εἶχε γνῶσιν τῆς ὑπερβάσεως τῆς πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ ὑπάλληλος, ὅστις ἐνεργεῖ πράξιν τινα ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ προϊσταμένου του, ὀφείλει ὅπως θέτῃ κάτωθι τῶν σχετικῶν μὲ τὴν πράξιν ταύτην ἐγγράφων τὴν

ἔπωνυμίαν τοῦ προϊσταμένου του, ὑπογράφη δὲ ὁ ἴδιος ἀτομικῶς ὡς πληρεξούσιος τούτου, ἄλλως θεωρεῖται ὡς ἀτομικῶς ἐνεργήσας καὶ ὡς ἐκ τούτου εὐθύνεται προσωπικῶς ὁ ἴδιος ἐναντι τῶν τρίτων. Ἐν τούτοις οἱ τελευταῖοι οὗτοι δύνανται, ἐὰν θέλωσι, ν' ἀποτανθῶσιν εἰς τὸν προϊστάμενον καὶ νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς ἀνέλαβεν ὡς ἄνω προσωπικῶς ὁ ὑπάλληλος αὐτοῦ.

Ὁ ὑπάλληλος ἐμποροῦ τινος δὲν δύναται νὰ κάμη οὐδεμίαν ἐμπορικὴν πράξιν εἰς ὄνομα καὶ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἢ τρίτου τινος προσώπου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ προϊσταμένου του. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ὁ τελευταῖος οὗτος δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν καὶ νὰ λάβῃ ὡς ἐκ περισσοῦ ὁ ἴδιος πάντα τὰ ὀφελήματα, ἅτινα προέκυψαν ἐκ τῆς τοιαύτης πράξεως τοῦ ὑπαλλήλου του.

Ὁ ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν ὡς ἄνω τοῦ προϊσταμένου του ἔξουσιοδοτημένος νὰ συναλλάττηται μετὰ τρίτων ὑπάλληλος δύναται νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου, ὡς πληρεξούσιος τοῦ προϊσταμένου του, εἴτε ὡς ἐνάγων, εἴτε ὡς ἐναγόμενος διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας πράξεις, χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἐπιδείξῃ ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον πληρεξούσιον ἔγγραφο.

Οἱ *commis voyageurs* (σεγιαρ τιτζαρετ μεμουλερι) ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς περίπου ὡς ἄνω διατάξεις, δικαιούμενοι νὰ λαμβάνωσι γενικῶς τὰ ὑπὸ τῶν περιστάσεων πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν προϊσταμένων των ἐνδεδειγμένα μέτρα. Δὲν ἔχουσιν ὅμως δικαίωμα οὔτε νὰ εἰσπράττωσι τὴν ἀξίαν ἐμπορευμάτων τῶν προϊσταμένων των, μὴ πωληθέντων ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, οὔτε νὰ δίδωσιν ἄφ' ἑαυτοῦ των παράτασιν τῆς προθεσμίας, ἢ νὰ κάμνωσιν ἐκπτώσιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων.

Οἱ ἐν τοῖς ἐμπορικῶς καταστάσεσι ἐπὶ τῆς πωλήσεως ἐντεταλμένοι ὑπάλληλοι (σατὶς μεμουλαρη) δικαιούνται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐν αὐτοῖς ἰδιαίτερον ταμεῖον, νὰ εἰσπράττωσι ἅμα τῇ πωλήσει τὴν ἀξίαν τῶν ὑπ' αὐτῶν πωλουμένων ἐμπορευμάτων καὶ ἐπομένως αἱ ἀποδείξεις παραλαβῆς, τὰς ὁποίας ἐκδίδουσιν εἶναι ἔγκυροι. Οὗτοι δὲν ἔχουσι ὅ-

μως δικαίωμα νὰ εἰσπράττωσι τὰς ἐν λόγῳ ἀξίας ἔξω τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος, ἐφόσον δὲν παρουσιάζουσιν ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν, ὑπογεγραμμένην παρὰ τῶν προϊσταμένων των.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΙΣΧΥΟΝΤΕΣ

Εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἀηψοδοξίας

Ἐν ἰδιαίτερω μέρει τοῦ νέου ἐμπ. νόμου, περιλαμβάνονται ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ δέκα τρία ὀλόκληρα κεφάλαια ἀπαριθμοῦνται αἱ νομικαὶ διατάξεις, εἰς ἃς ὑπάγονται αἱ διάφοροι ἐμπορικαὶ πράξεις καὶ δοσοληψίαι τῶν ἐμπόρων. Ἐκ τούτων αἱ μὲν εἶναι γενικοὶ κανόνες, ἧτοι ἐφαρμόζονται γενικῶς ἐπὶ ὅλων τῶν ἐμπ. πράξεων καὶ δοσοληψιῶν, αἱ δὲ εἰδικαί, ἐφαρμοζόμεναι εἰδικῶς εἰς μερικὰς μόνον τούτων. Ἐν τῇ μελέτῃ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ὁ ἀναγνώστης πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅταν ἐπὶ ἐνὸς ζητήματος ὑπάρχῃ εἰδικὴ διάταξις, τότε ἐφαρμόζεται αὕτη, ἀτονεῖ ἐπομένως πᾶσα γενικὴ διάταξις, ἣτις ἀντίκειται εἰς τὴν εἰδικὴν τοιαύτην. Ὡς ἐκ τούτου αἱ γενικαὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐφόσον δὲν ὑπάρχουσι εἰδικαὶ διατάξεις ἀντίθετοι αὐτῶν. Οὕτω προκειμένου περὶ πράξεως τινος πωλήσεως παραδείγματος χάριν, διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἀναγνώστης ποία διάταξις τοῦ νόμου θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπ' αὐτῆς πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ προστρέξῃ εἰς τὰς εἰδικὰς διατάξεις· ἐὰν ὑπάρχωσιν εἰδικαὶ διὰ τὰς πωλήσεις διατάξεις τότε θὰ ἐφαρμοσθῶσιν αὐταί, μόνον δ' ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦται εἰδικαὶ διατάξεις, θὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ γενικαὶ διατάξεις. Πολλάκις μάλιστα ἐπὶ μιᾷ καὶ τῆς αὐτῆς πράξεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωσι σχέσιν τρεῖς καὶ περισσότεραι διατάξεις τοῦ νόμου. Οὕτω ἐπὶ τοῦ ὡς

SISMANOGLIO
MEGARO

άνω παραδείγματος τῆς πωλήσεως ὑπάρχουσιν ἐν τῷ νόμῳ πρῶτον αἱ γενικαὶ περὶ δοσοληψιῶν διατάξεις, δεύτερον αἱ διατάξεις, αἵτινες ἰσχύουσι μόνον ἀλλὰ γενικῶς ἐπὶ ὅλων τῶν πωλήσεων, τρίτον αἱ διατάξεις, αἵτινες ἰσχύουσιν εἰδικῶς ἐπὶ τῶν πωλήσεων, αἱ ὁποῖαι γίνονται διὰ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἐν ᾧ εὐρίσκονται φορτωμένα τὰ πωληθέντα ἐμπορεύματα καὶ τέταρτον αἱ διατάξεις, αἵτινες ἰσχύουσιν εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν πωλήσεων cif. Ἐὰν λοιπὸν θέλωμεν νὰ εὐρωμεν ποία ἐκ τῶν τεσσάρων ὡς ἄνω διατάξεων θέλει ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ μιᾶς διαφορᾶς, ἀναφνομένης σχετικῶς μὲ μίαν πράξιν πρέπει νὰ καθορίσωμεν τὸ εἶδος ταύτης, ἐὰν εἶνε δηλαδὴ αὕτη μίσθωσις, πώλησις, δάνειον, ἐνέχυρον κτλ. καὶ ἂν εἶνε π.χ. πώλησις, τότε δεόν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν εἶνε ἀπλῆ πώλησις ἢ διὰ καθορισμοῦ ἀτμοπλοίου ἢ cif. Ἐὰν π.χ. εἶνε cif τότε θὰ προστρέξωμεν κατὰ πρῶτον εἰς τὰς περὶ πωλήσεων cif εἰδικὰς διατάξεις καὶ ἂν μὲν ἐν αὐταῖς ὑπάρχη διάταξις τις ἐφαρμοσίμος, θὰ ἐφαρμόσωμεν ταύτην, ἐὰν ὄχι τότε κατὰ δεύτερον λόγον θὰ ἐφαρμόσωμεν τὰς περὶ πωλήσεων διὰ καθορισμοῦ ἀτμοπλοίου εἰδικὰς ὡσαύτως διατάξεις, διότι καὶ αἱ πωλήσεις cif εἶνε ἐν εἶδος εἰδικώτερον τῶν πωλήσεων διὰ καθορισμοῦ ἀτμοπλοίου, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει καὶ ἐν αὐταῖς τοιαύτη τις ἐφαρμοσίμος διάταξις τότε κατὰ τρίτον λόγον θὰ προστρέξωμεν κατὰ σειρὰν εἰς τὰς γενικὰς περὶ πωλήσεων διατάξεις καὶ εἰς τὰς περὶ δοσοληψιῶν γενικωτέρας διατάξεις καὶ θὰ ἐφαρμόσωμεν ταύτας (1)

Οἱ κυριώτεροι ἐκ τῶν ὡς ἄνω κανόνων, οὓς οἱ ἔμποροι ὀφείλουσι πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν νὰ γνωρίζωσιν ἔχουσιν ἐν συνόψει ὡς ἑξῆς :

(1) Ἐὰν δὲν ὑπάρχη διάταξις τις γενικὴ δυναμένη νὰ ἐφαρμοσθῆ ἐν τῷ ρηθέντι παραδείγματι, τότε ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ προστρέξῃ κατὰ σειρὰν εἰς τὰς εἰδικὰς περὶ ἀστικῶν πωλήσεων καὶ γενικὰς περὶ ἐνοχῶν (ἀστικῶν δοσοληψιῶν) διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ : — 1ον Ὅταν δύο ἢ καὶ περισσότερα πρόσωπα ἀναλαμβάνουσιν ὁμοῦ ὑποχρέωσιν τινα σχετικῶς μὲ μίαν πράξιν, ἣτις εἶνε ἐμπορικῆς φύσεως δι' ὅλους ἢ δι' ἓνα μόνον ἐξ αὐτῶν, εἶνε ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνα.

2ον—Ὅταν διὰ μίαν πράξιν δοθῆ ἄρραβὼν (πέει ἀκτσεσῆ) καὶ δὲν ἐκτελεσθῆ ἢ ρηθεῖσα πράξις ἐκ σφάλματος τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν συμβληθέντων, ἐὰν μὲν ὁ ἄρραβὼν ἐδόθη παρὰ τοῦ μὴ τηρήσαντος τὴν ὑπόσχεσιν του, τότε οὗτος χάνει τὸν ἄρραβῶνα, ἐὰν δὲ ἐδόθη παρὰ τοῦ ἑτέρου συμβληθέντος, τότε οὗτος δικαιούται νὰ ζητήσῃ νὰ ἐπιστραφῆ εἰς αὐτὸν διπλάσιον τὸ ποσὸν τοῦ ἄρραβῶνος.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐὰν ἄλλως συνεφώνησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἢ ἐὰν ὑπάρχη ἔθιμον ἐμπορικῶν ἀντίθετον τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἐὰν ἐπίσης ἢ ζημία τοῦ τηροῦντος τὴν ὑπόσχεσιν του συμβαλλομένου ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦ ἄρραβῶνος ἢ τὸ διπλάσιον αὐτοῦ ὡς ἄνω, τότε οὗτος δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὡς ἐκ περισσοῦ τὸ περιπλέον ποσὸν τῆς ζημίας του.

3ον—Εἰς τὰς ἐμπορικὰς δοσοληψίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν ἑλευθέρως ὅσονδήποτε τόκον θέλουσι.

Ἐὰν δὲν συνεφωνήθῃ τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, τότε τρέχει τόκος 5 ο]ο ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἄνευ ἀνάγκης ἰδιαιτέρου διαμαρτυρικοῦ (προτέστου), ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχη ὄρισμένη προθεσμία ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἐὰν οἱ συμβαλλόμενοι δὲν ὥρισαν τὴν ποιότητα τοῦ ἐμπορεύματος, ὅπερ πρόκειται νὰ παραδώσῃ ὁ εἷς ἐκ τούτων οὗτος δεόν νὰ παραδώσῃ ἐμπόρευμα μεσαίας ποιότητος.

4ον—Ἐὰν ὁ εἷς ἐκ τῶν συμβαλλομένων δὲν ἐκτελέσῃ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὑποχρέωσιν, τότε ὁ ἕτερος δύναται ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ συμβολαίου καὶ τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀκυρώσεως προκύπτουσαν δι' αὐτὸν ζημίαν, ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεως μετὰ τῆς ζημίας,

ἦν ὑπέστη ἐκ τῆς ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐκτελέσεως ταύτης.

8ον—Ὅταν ἔμπορός τις κάμη μίαν πρότασιν εἰς ἄλλον περὶ συνάψεως συμφωνίας ἢ πωλήσεως πράγματός τινος κτλ. εἰ μὲν ὥρισε προθεσμίαν διὰ τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεώς του, τότε δὲν δύναται ν' ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν του πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, εἰ μὲν δὲν ὥρισε ταύτην προθεσμίαν, τότε ὁ ἕτερος ὀφείλει ἀμέσως νὰ δηλώσῃ ἂν δέχεται ἢ μὴ τὴν πρότασιν. Ἐὰν λοιπὸν οὗτος δὲν δηλώσῃ ἀμέσως ὅτι δέχεται, ἢ πρότασις δὲν ἰσχύει πλέον.

Καὶ ταῦτα μὲν ἰσχύουσιν ἐφόσον πρόκειται περὶ προτάσεως γενομένης προφορικῶς ἢ διὰ τηλεφώνου μεταξὺ παρόντων, ὅταν ὅμως ἢ πρὸ αἰσῶν γίνεται δι' ἐπιστολῆς ἢ τηλεγραφήματος μεταξὺ ἀπόντων, τότε εἰ μὲν ὥρισθῇ προθεσμία διὰ τὴν ἀποδοχὴν, ὁ ποιήσας τὴν πρότασιν δὲν δύναται ὡσαύτως ν' ἀποσύρῃ ταύτην πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὡς ἄνω, εἰ μὲν δὲν ὥρισθῇ προθεσμία ὀφείλει ν' ἀναμείνῃ τόσον καιρὸν, ὅσος ἀπαιτεῖται διὰ νὰ φθάσῃ ἢ ἐπιστολὴ ἢ τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν εἰς ὃν γίνεται ἢ πρότασις ἔμπορον, διὰ νὰ σκεφθῇ οὗτος ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως καὶ διὰ νὰ γράψῃ ἢ νὰ τηλεγραφήσῃ τὴν ἀπάντησίν του.

Ἐὰν ἢ περιέχουσα τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως ἐπιστολὴ ἢ τὸ περιέχον τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως τηλεγράφημα δὲν δοθῶσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἢ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον ἐγκαίρως ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω ὀριζομένου δηλαδὴ χρονικοῦ διαστήματος, ὁ ποιήσας τὴν πρότασιν ἔμπορος εἶναι ἐλεύθερος πλέον ν' ἀποσύρῃ ταύτην.

Ἐὰν ἢ ρηθεῖσα ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ καὶ τὸ ἀπαντητικὸν τηλεγράφημα δοθῶσιν μὲν ὡς ἄνω ἐγκαίρως, φθάσωσιν ὅμως δι' ὁποιοδήποτε λόγον μετὰ καθυστερήσεως εἰς τὸν ποιήσαντα τὴν πρότασιν ἔμπορον, οὗτος ὀφείλει, εἰ μὲν θέλῃ ν' ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν του, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ἀπαντητικὸν ἔμπορον ὅτι ἀπέσυρε ταύτην διότι ἢ ἀπάντησις του ἐφθάσεν εἰς αὐτὸν μετὰ καθυστερήσεως.

9ον—Ἡ σιωπὴ δὲν θεωρεῖται κατὰ τὸν νόμον παραδοχή. Ἐν τούτοις ὅταν δύο ἔμποροι εὐρίσκωνται εἰς διαρκεῖς

ἔμπορικὰς σχέσεις ἀναμεταξύ των, ἢ ὅταν ἔμπορός τις ζητήσῃ παρ' ἄλλου ἔμπορον, ἔστω καὶ μὴ συναλλαττομένου μετ' αὐτοῦ διαρκῶς, ὅπως διεξαγάγῃ ὁ τελευταῖος οὗτος μερικὰς ἔμπορικὰς πράξεις διὰ λησμονίαν καὶ ὡς πληρεξούσιος τοῦ πρώτου, ἕκαστος τούτων ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀπαντᾷ εἰς τὰς προτάσεις τοῦ ἑτέρου, ἄλλως ἢ σιωπὴ του θεωρεῖται ὡς παραδοχή.

10ον—Ἡ ἐπιστροφὴ ἐνὸς χρεωστικοῦ ὁμολόγου εἰς τὸν χρεώστην σημαίνει ὅτι οὗτος ἐπλήρωσε εἰς τὸν δανειστὴν τὸ ἐν τῷ ὁμολόγῳ ἀναφερόμενον χρέος.

11ον—Ὁ παραδεχόμενος ρητῶς ἢ σιωπηλῶς ἐν τιμολόγιον (φρατοῦρα), θεωρεῖται ὅτι παραδέχεται καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

Ὅταν ὁ λαμβάνων τιμολόγιόν τι δὲν φέρῃ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως του καμμίαν ἀντίρρησην περὶ τοῦ περιεχομένου του, θεωρεῖται ὅτι ἔχει παραδεχθῆ τοῦτο.

ΠΩΛΗΣΙΣ. 1—Ὅταν ἔμπορός τις κατέχων εἰς χεῖράς του ἔμπορεύματα ξένα, μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν πώλησιν καὶ παραδώσῃ ταῦτα ἀνθαιρέτως εἰς τὸν ἀγοραστὴν, εἰ μὲν ὁ τελευταῖος οὗτος ἐνήργησε μὲ καλὴν πίστιν, δὲν ἐγνώριζε δηλαδὴ ὅτι τὰ εἰς αὐτὸν πωληθέντα καὶ παραδοθέντα ἔμπορεύματα δὲν ἀνήκον εἰς τὸν πωλητὴν ἔμπορον, γίνεται κύριος τῶν ἔμπορευμάτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ τρίτος, εἰς ὃν ἀνήκον τὰ ἔμπορεύματα καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ὁποίου ἐπώληθησαν ταῦτα, δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν πωλήσαντα ταῦτα ἀνθαιρέτως.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐν ἢ περιπτώσει τὰ ἔμπορεύματα περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ πωλητοῦ ἔμπορου διὰ κλοπῆς ἢ ἀπωλείας, ὅτε ἢ ὡς ἄνω πώλησις αὐτῶν εἶνε ἄκυρος καὶ ὁ ἀγοραστὴς δὲν γίνεται κύριος τῶν ἔμπορευμάτων.

Ἐπίσης ἢ ὡς ἄνω πώλησις εἶνε ἄκυρος εἰ μὲν τὰ ἔμπορεύματα δὲν εἶνε τοῦ ἰδίου εἶδους, μὲ τὸ ὅποιον ἀσχολεῖται ὁ πωλητὴς ἔμπορος.

Εἰς τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις, καθ' ἃς ἢ πώλησις εἶνε

SISMANOGLIO
MEGARO

ἄκυρος ὁ ἀγοραστής δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν πωλητὴν.

2—Τὰ ἔξοδα ζυγίσεως καὶ καταμετρήσεως καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς παραδόσεως τοῦ ἐμπορεύματος ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἀγοραστήν, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα ἐπὶ τούτῳ συμφωνία μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων, ἢ ἀντίθετον πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ἔθιμον μεταξὺ τῶν ἐμπόρων ἐνὸς τόπου.

3—Διὰ τῆς πώλησεως ἢ κυριότης τοῦ ἐμπορεύματος περιέρχεται εἰς τὸν ἀγοραστήν εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὴν πώλησιν. Ὡς ἐκ τούτου πᾶσα ζημία, γενομένη εἰς τὸ ἐμπόρευμα μετὰ τὴν σύναψιν τῆς πώλησεως, ἀνήκει εἰς τὸν ἀγοραστήν, ἔστω καὶ ἐὰν τοῦτο δὲν ἔχει παραδοθῆ ἀκόμη εἰς αὐτόν.

Ἡ ζημία ὅμως, ἣτις προέρχεται ἐκ δολιότητος καὶ πταίσματος τοῦ πωλητοῦ ἢ ἐξ ἐλαττωματικότητος αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐμπορεύματος ἀνήκει εἰς τὸν πωλητὴν.

Ἐξαιρετικῶς ἐπίσης ἡ ζημία ἀνήκει εἰς τὸν πωλητὴν πρὸ τῆς παραδόσεως καὶ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

α) Ὄταν τὸ ἐμπόρευμα δὲν ὠρίσθῃ ἢ δὲν ἐχωρίσθῃ ἐπακριβῶς εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ διακρίνεται καὶ χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ἰδίου εἶδους λοιπὰ ἐμπορεύματα τοῦ πωλητοῦ.

β) Ὄταν τὸ ἐμπόρευμα πρόκειται νὰ παραδοθῆ κατόπιν ζυγίσεως, ἀπαριθμήσεως ἢ καταμετρήσεως καὶ ἡ ζημία ἐπέλθῃ προτοῦ ζυγισθῆ, ἀπαριθμηθῆ ἢ καταμετρηθῆ.

Ἐὰν ὅμως ἡ πώλησις ἐγένετο συλλήβδην δι' ἓν σωρὸν πραγμάτων (κουτουροῦ) ἢ ὁ ἀγοραστής παρὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὸν εἰδοποίησιν δὲν προσέρχεται ἵνα γίνῃ ἡ ζύγισις, ἀπαριθμησις καὶ καταμέτρησις, τότε ἡ ζημία ἀνήκει εἰς αὐτόν.

γ) Ὄταν συμφωνήθῃ ὅτι ἡ παράδοσις θὰ γίνῃ μετὰ τι χρονικὸν διάστημα ἢ ὅτι θὰ μεταφερθῆ πρὸς παράδοσιν εἰς ἄλλον τινα τόπον καὶ ἡ ζημία ἐπέλθῃ ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου ἢ πρὸ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τὸν ρηθέντα τόπον.

δ) Ὄταν ὁ πελάτης δὲν παραδίδῃ τὸ ἐμπόρευμα εἰς τὸν ἀγοραστήν παρὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ εἰδοποίησιν τούτου.

Ἐὰν ὅμως ἡ ζημία θὰ προέκυπτε καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ἐμπόρευμα εὐρίσκετο εἰς χεῖρας τοῦ ἀγοραστοῦ, ὡς ἐν σεισμῷ καὶ πυρκαϊᾷ, τότε καὶ εἰς τὰς ρηθείσας τέσσαρας περιπτώσεις εἰσέτι ἀνήκει εἰς τὸν ἀγοραστήν.

4—Ὁ ἀγοραστής ὀφείλει νὰ πληρώσῃ νόμιμον τόκον ὅσας δὲν καταβάλλει ἐγκαίρως τὴν ἀξίαν τοῦ πωληθέντος ἐμπορεύματος.

Ὁ τόκος τρέχει ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παραδόσεως ἄνευ ἰδιαιτέρας εἰδοποιήσεως, ἐὰν δὲ ἀπεποιήθῃ νὰ παραλάβῃ τὸ ἐμπόρευμα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπὶ τούτῳ πρὸς παράδοσιν γενομένης εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ εἰδοποιήσεως.

5—Ὄταν ὁ πωλητὴς παραδίδῃ μέρος τι μόνον τοῦ πωληθέντος ἐμπορεύματος, ὁ ἀγοραστής δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος ὅπως παραδεχθῆ τοῦτο καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν παράδοσιν ὀλοκλήρου τοῦ ἐμπορεύματος, ἐὰν δὲ συγκατατεθῆ εἰς τὴν μερικὴν παράδοσιν δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὸ μὴ παραδοθῆν μέρος τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἐὰν ὅμως λόγῳ ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἢ λόγῳ αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως τοῦ πωληθέντος πράγματος ἐπιτρέπεται εἰς ἓνα ἐκ τῶν συμβαλλομένων νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του ὄχι ὅλας συγχρόνως, ἀλλὰ τμηματικῶς καὶ βαθμηδὸν καὶ οὗτος ἐκτελέσῃ μόνον μέρος αὐτῶν, ὁ ἕτερος δὲν δικαιούται ν' ἀκυρώσῃ ὀλόκληρον τὴν πώλησιν, ἀλλὰ μόνον τὸ μὴ ἐκτελεσθῆν μέρος αὐτῆς.

6—Ὄταν ὁ ἀγοραστής ἄνευ εὐλόγου αἰτίας ἀποποιεῖται νὰ παραλάβῃ τὸ ἐμπόρευμα καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθῆν τίμημα αὐτοῦ εἰς τὸν πωλητὴν, οὗτος δύναται ἢ νὰ ἐγείρῃ ἀπλῶς δίκην πρὸς εἴσπραξιν τοῦ τιμήματος, ἢ νὰ ζητήσῃ κατόπιν εἰδοποιήσεως δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει ἢ δι' ἐπισήμον διαμαρτυρικοῦ (προτέστου) τὴν πώλησιν τοῦ ἐμπορεύματος μέσον τοῦ Δικαστηρίου πρὸς εἴσπραξιν τοῦ λαβεῖν του. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ Δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἀπλῶς καὶ μόνον τοῦ πωλητοῦ προβαίνει ἀμέσως κατόπιν ἀπλῆς κοινοποιήσεως

SISMANOGLIO
MEGARO

τῆς αἰτήσεως τοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸν ἀγοραστήν, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς δίκης καὶ χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὸ πέρας τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς, διὰ προσωρινῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πώλησιν, τῆς ὁποίας τὸ προῖον δίδεται εἰς τὸν πωλητὴν, δικαιούμενον νὰ ζητήσῃ ὡς ἐκ περισσοῦ ἐν ἧ περιπτώσει τὸ προῖον τῆς δικαστικῆς πωλήσεως εἶναι κατώτερον τοῦ μεταξὺ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ συμφωνηθέντος τιμήματος τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰν.

Ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα διατρέχῃ ὁποιοδήποτε κίνδυνον βλάβης ἢ ἀπωλείας, ἢ ὑπόρρη πιθανότης μεγάλης καὶ ἀπροόπτου ὑποτιμήσεως, ἢ ἡ διαφύλαξις του ἐπὶ πολλὰς ἡμερας ἀπαιτῆ ὑπέρογκα ἔξοδα, τότε οὔτε κοινοποίησις τῆς αἰτήσεως τοῦ πωλητοῦ γίνεται πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

Ἐὰν ἡ τιμὴ τοῦ ἐμπορεύματος εἶνε γνωστὴ μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, διότι τυγχάνει τοῦτο νὰ ἔχῃ τρέχουσαν τιμὴν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ, τότε ὁ πωλητὴς οὔτε κὰν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὴν πώλησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ δικαιούται νὰ κρατήσῃ τὸ ἐμπόρευμα διὰ λῆσμόν του καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπλῶς τὴν μεταξὺ τοῦ συμφωνηθέντος τιμήματος καὶ τῆς τρεχούσης ἀξίας αὐτοῦ διαφορὰν.

7—Ὅταν ὁ πωλητὴς ἀποικοινοῖται νὰ παραδώσῃ τὸ πωληθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐμπόρευμα εἰς τὸν ἀγοραστήν, οὗτος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει ἢ δι' ἐπισήμου διαμαρτυρικοῦ τὴν εἰς αὐτὸν παράδοσιν τοῦ ἐμπορεύματος. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως καὶ πάλιν τοῦ πωλητοῦ, ὁ ἀγοραστὴς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς πωλήσεως καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀκυρώσεως ταύτης προσγενομένην εἰς αὐτὸν ζημίαν μετὰ τοῦ κέρδους, οὗ ἴνος ἐστερήθη λόγῳ τῆς ρηθείσεως ἀκυρώσεως.

Πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐπὶ δικαστηρίου ἀποδείξεως τῆς ζημίας καὶ τοῦ διαφυγόντος ὡς ἄνω κέρδους τοῦ ἀγοραστοῦ, ὁ νέος νόμος παραχωρεῖ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα ὅπως ἀποτανηθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ ἀγοράσῃ μέσον αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἀγορὰν τὸ ἐμπόρευμα, οὗτινος ἔχει ἀνάγκην πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδικῶν του ἐναντι τρίτων προσώπων ὑποχρεώσεων.

Ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ ἐμπόρευμα ἔχει γνωστὴν καὶ τρέχουσαν τιμὴν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὁ ἀγοραστὴς δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος ὅπως ἀγοράσῃ ἀπὸ τρίτους τὸ ἴδιον ἐμπόρευμα καὶ ν' ἀποδείξῃ οὕτω τὴν ζημίαν καὶ τὸ διαφυγόν κέρδος αὐτοῦ, ἀλλὰ δικαιούται ἀπλῶς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πωλητὴν τὴν μεταξὺ τῆς τρεχούσης ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἢ ἀγορᾷ τιμῆς καὶ τοῦ συμφωνηθέντος τιμήματος διαφορὰν.

8—Ὅταν τὸ πωλούμενον ἐμπόρευμα εἶνε ἐλαττωματικὸν ἢ δὲν εἶνε σύμφωνον πρὸς τὸ δείγμα, πρὸς τὰς συμφωνηθείσας ιδιότητες ἢ πρὸς τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας, ὁ ἀγοραστὴς δικαιούται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τηρήσῃ τὰς κατωτέρω διατάξεις νὰ ζητήσῃ ἢ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀγοραπωλησίας ἢ ἀπλῶς ἀνάλογον ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ τιμήματος.

9—Κατὰ τὸν νέον νόμον ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ εἰς αὐτὸν πωληθέντος πράγματος νὰ παρατηρήσῃ καὶ ἐξετάσῃ αὐτὸ μήπως εἶνε ἐλαττωματικὸν ἢ ἀσύμφωνον πρὸς τὸ δείγμα καὶ τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας.

Καὶ ἐὰν μὲν τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἐμπορεύματος ἢ τὸ ἀσύμφωνον αὐτοῦ πρὸς τοὺς συμφωνηθέντας ὅρους καὶ τὰς συμφωνηθείσας ιδιότητας εἶνε φανερὰ, τότε ὀφείλει ἐντὸς δύο ἡμερῶν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πωλητὴν περὶ τούτου.

Ἐὰν δὲ τὰ ρηθέντα ἐλαττώματα καὶ τὸ σύμφωνον ἢ μὴ πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου καὶ τὰς λοιπὰς συμφωνηθείσας ιδιότητας εἶνε ἀφανῆ, ὀφείλει ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐμπορεύματος νὰ ἐπανεξετάσῃ αὐτὸ ἐπισταμένως καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ ἐντὸς τῶν ὀκτώ τριῶν ἡμερῶν τὸν πωλητὴν περὶ τῶν ἐξακριβωθέντων ἐλαττωμάτων καὶ τῆς διαπιστωθείσης ἀσυμφωνίας πρὸς τὰς συμφωνηθείσας ιδιότητας αὐτοῦ.

Ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς παραλείψῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ προσηθέντα καθήκοντα αὐτοῦ καὶ δὲν εἰδοποιήσῃ ἐπομένως ἐντὸς δύο ἢ ὀκτώ ἡμερῶν ὡς ἄνω τὸν πωλητὴν, θεωρεῖται ὅτι ἐδέχθη τὸ ἀγορασθὲν ἐμπόρευμα ὅπως ἔχει μετὰ τῶν

ελαττωμάτων και λοιπών ιδιοτήτων του εν η καταστάσει εύρίσκεται και δεν έχει πλέον δικαίωμα να φέρη αντιρροήσεις περι τούτων.

Εξαιρετικώς μόνον δια τα άφανη ελαττώματα δίδεται υπό του νόμου τὸ δικαίωμα εἰς τὸν αγοραστήν, ἐν ἣ περιπτώσει δὲν κατέστη δυνατόν κατὰ τὴν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἔκτασιν νὰ διαπιστωθῶσι ταῦτα, νὰ διαφυλάτῃ τὰ ἐκ τούτων ἀπορρέοντα δικαιώματα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸν αγοραστήν εὐθύς ἀμέσως ὡς διαπιστωθῶν καὶ καταστοῦν ταῦτα φανερὰ ἀργότερον.

Ὁ αγοραστής ἐκτὸς τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ὀφείλει ὅπως ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἐγείρῃ τὴν περὶ ελαττωμάτων καὶ ἀσυμφώνου πρὸς τοὺς ὄρους τοῦ συμβολαίου καὶ τὰς συμφωνηθείσας ιδιότητας τοῦ αγορασθέντος πράγματος ἀγωγὴν αὐτοῦ. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ἡ δίκη του αὐτὴ παραγράφεται καὶ δὲν ἔχει πλέον δικαίωμα νὰ ἐνάξῃ τὸν πωλητήν. Ἐπιτρέπεται ὅμως ὅπως δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀξήσωσιν ἢ ἐλαττώσωσιν τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τοῦ ἑνὸς ἔτους.

Ἐπίσης αἱ ὡς ἄνω διατάξεις δὲν ἰσχύουσιν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ αγοραστής ἔπεσε θῦμα τῆς δολιότητος τοῦ πωλητοῦ, ἔνεκεν τῆς ὁποίας δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐξακριβώσις τῶν ελαττωμάτων καὶ τῆς ἀσυμφωνίας τοῦ αγορασθέντος πράγματος πρὸς τὸ δείγμα, τὰς συμφωνηθείσας ιδιότητας καὶ τοὺς λοιποὺς ὄρους τοῦ συμβολαίου.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΠΛΟΙΩΝ: 1—

Ὅταν πωλῶνται ἐμπορεύματα μετὰ προσδιορισμοῦ τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ ἐφορτώθησαν ἢ πρόκειται νὰ φορτωθῶσι ταῦτα, ἡ πώλησις θεωρεῖται κατὰ τὸν νόμον ὅτι γίνεται ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς αἰσίας ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως.

2—Ἐὰν ὁ πωλητὴς ἐπεφύλαξε δι' αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ὀρίσῃ ἀργότερον ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματός τινος τὸ πλοῖον, ἐν ᾧ ἐφορτώθησαν ἢ πρόκειται νὰ φορτωθῶσι τὰ ἐμπορεύματα, ὀφείλει ἐντὸς τοῦ ρηθέντος διαστήματος νὰ

ὀρίσῃ τὸ πλοῖον ἐν ἐναντία περιπτώσει ὁ αγοραστής δικαιούται ν' ἀκυρώσῃ τὴν πώλησιν καὶ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει ὀρισμένον ἐπὶ τούτῳ διάστημα, ὁ αγοραστής ὀφείλει ν' ἀποτανθῇ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ὅπως ὀρίσῃ τοῦτο τὸ χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ πωλητὴς ὑπ' ἄρχει νὰ ὑποδείξῃ τὸ πλοῖον.

3—Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν ἐξεκίνησεν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς φορτώσεως ἐντὸς τοῦ ὀρισθέντος διαστήματος, ἢ ἐξεκίνησε μὲν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ λιμένος τῆς φορτώσεως δὲν ἐφθάσεν ὅμως ἐντὸς τῆς ὀρισμένης προθεσμίας εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως, ὁ αγοραστής δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς πωλήσεως καὶ ἀποζημίωσιν.

4—Ἐὰν ἐν τῷ συμβολαίῳ τῆς αγοραπωλησίας δὲν ὀρίσθῃ ὁ χρόνος τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου, ὁ αγοραστής ὀφείλει ν' ἀναμείνῃ τόσον χρονικὸν διάστημα, ὅσον ἀπαιτεῖται συνήθως κατὰ τὰ ναυτικὰ ἔθιμα πρὸς ἀφίξιν τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως.

Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν φθάσῃ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ὁ αγοραστής δικαιούται ν' ἀποτανθῇ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ νὰ ζητήσῃ τὸν παρ' αὐτοῦ προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει τοῦτο δὲν φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὀρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος, τότε ὁ αγοραστής δικαιούται ὡς ἄνω νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς πωλήσεως καὶ ἀποζημίωσιν.

5—Ἐφόσον δὲν ὑπάρχωσιν λόγοι ἀποχρῶντες καὶ ἀνωτέρα βία ὁ πωλητὴς δὲν δικαιούται νὰ μεταφορτώσῃ κατὰ τὸν πλοῦν (ἀκταρμᾶ) τὰ πωληθέντα ἐμπορεύματα εἰς ἄλλο πλοῖον. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ὁ αγοραστής δικαιούται ν' ἀκυρώσῃ τὴν πώλησιν.

6—Ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα κατὰ τὸν πλοῦν ὑλέσθῃ μεγάλην ἀβαρίαν εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴν εἰμπορεῖ πλέον νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ὄν σκοπὸν ἀρχικῶς προωρίζετο, ἡ πώλησις ἀκυροῦται.

Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις συνήθους καὶ μικρᾶς ἀβα-

ρίας ή πώλησις δέν άναρροῦται, αλλά δικαιούται μόνον ο άγοραστής ύπως ζητήση άπλώς τήν έκπτώσιν του ποσού τής ζημίας από του τιμήματος.

ΠΩΛΗΣΙΣ CIF : 1—Πώλησις cif λέγεται κατά τόν νόμον ή πώλησις, ήτις γίνεται ύπό τόν όρον παραδόσεως ένός έμπορεύματος αντικαταστοῦ(1) έν τῷ πλοίω είς τόν λιμένα τής φορτώσεως πρός μεταφοράν αὐτοῦ είς τόν λιμένα τής έκφορτώσεως έναντι όρισμένου αντιτίμου, περιλαμβανόντος έκτός του συμπεφωνημένου τιμήματος του πωλούμενου έμπορεύματος και τά ποσά των άσφαλιστρών και του ναύλου αὐτοῦ, καταβαλλόμενα προηγουμένως ύπό του πωλιτοῦ.

2—Ο έν τῷ ως άνω αντιτίμω συμπεριλαμβανόμενος ναῦλος σύγκειται από τήν άμοιβήν τής μετακομίσεως των έμπορευμάτων από τόν λιμένα τής φορτώσεως μέχρι τής παραδόσεως του έμπορεύματος επί του άνελκυστήρος(ρίντζ) του άτμοπλοίου (sous palan) έν τῷ λιμένι τής έκφορτώσεως. Έπομένως τά έξοδα έκφορτώσεως από του άτμοπλοίου είς τήν προκυμαίαν άνήκουν είς τόν άγοραστήν.

3—Πάσα ζημία, έπερχομένη είς τά πωλούμενα cif έμπορεύματα μετά τήν φόρτωσιν αὐτῶν είς τὸ άτμόπλοιον άνήκει είς τόν άγοραστήν.(2)

Όσον άφορᾷ τούς κινδύνους των έμπορευμάτων σχετικῶς μέ τήν ευθύνην τής άτμοπλοϊκῆς εταιρίας, αὕτη ως θα ίδωμεν έν τῷ περί μετακομίσεως (transport) τεύχει συνήθως εἶνε υπεύθυνος έναντι του παραλήπτον (άγοραστοῦ) διά πάσαν άπώλειαν και βλάβην, αἵτινες συμβαίνουσι κατά τόν πλοῦν εκ σφάλματος και άμελείας του πλοιαρχου και του πληρώματος του πλοίου, όταν δέ ή φορτωτικῆ δια-

(1) Αντικαταστά πράγματα (biens sougibles μισλιάν) λέγονται τά έμπορεύματα, άτινα ως ή ζηχαισις και ο καφές έχουσι πάντοτε τρέχουσαν και όρισμένην άξίαν έν τῇ αγορά.

(2) Ίδε σελίσα 35 § 6 όπου είς άς πωλειςις μη cif τοιαῦται ζημιαί (άβαρτα) άνήκουσιν είς τόν πωλητήν.

λαμβάνει τόν όρον sous palan, τότε τὸ έμπορεύμα θεωρεῖται ότι παραδίδεται είς τόν παραλήπτην επί του άνελκυστήρος και έπομένως οί κατά τήν έκφόρτωσιν και μεταφοράν του έμπορεύματος από του πλοίου είς τήν προκυμαίαν κίνδυνοι άνήκουσιν είς τόν άγοραστήν, ένῶ όταν ή φορτωτικῆ δέν διαλαμβάνει τόν όρον sous palan οί κίνδυνοι οὔτοι μέχρι τής παραδόσεως του έμπορεύματος είς τόν παραλήπτην έν τῷ τελωνείῳ άνήκουσιν είς τήν άτμοπλοϊκήν εταιρίαν.

4—Όταν ο πωλητής εἶνε έξουσιοδοτημένος δυνάμει του συμβολαίου τής άγοραπωλησίας ν' άποστέλλη τμηματικῶς και βαθμηδόν είς διαφόρους έποχάς και διά διαφόρων άτμοπλοίων τά πωληθέντα έμπορεύματα, τότε τά έκρίστοτε φορτωνόμενα και άποστελλόμενα έμπορεύματα θεωροῦνται ως πωληθέντα χωριστά.

5—Όταν ο πωλητής χωρίς νά ύπόσχη άνωτέρα βία δέν φορτώσῃ τά έμπορεύματα έντός τής όρισμένης προθεσμίας, τότε ο άγοραστής δικαιούται δι' άπλῆς εἰδοποιήσεως και άνεν ουδεμιᾶς άλλης διατυπώσεως ν' άκρώσῃ τήν πώλησιν.

6—Οί όροι του ναυλοσυμφωνητικοῦ, οὔς συμφωνεῖ ο πωλητής μετά τής άτμοπλοϊκῆς εταιρίας περί τής προσεγγίσεως του πλοίου κατά τὸ ταξείδιον είς διαφόρους λιμένας, περί άλλαγῆς του όρομολογίου του πλοῦ, περί μεταφορτώσεως (άκταρμᾶ) των έμπορευμάτων είς άλλο πλοῖον και οί λοιποί όροι, οἵτινες συνήθως καταχωρίζονται έν τῷ ναυλοσυμφωνητικῷ και τῇ φορτωτικῇ ισχύουσι και διά τόν άγοραστήν.

7—Η άσφάλεια των έμπορευμάτων cif δέον νά περιλαμβάνῃ μόνον τούς συνήθεις κινδύνους.

Ο πωλητής οὔτε εἶνε υποχρεωμένος, οὔτε δικαιούται νά άσφάλισῃ ταῦτα διά τόν κίνδυνον πολέμου.

Όσον άφορᾷ τούς λοιπούς όρους τής άσφαλείας ο πωλητής όφείλει νά ενεργήσῃ επί τουτοῦ συμφώνως τοῖς εθίμοις, άτινα ισχύουσιν είς τόν λιμένα τής φορτώσεως.

8—Τά έγγραφα του έμπορεύματος, ήτοι ή φορτωτικῆ, τὸ άσφαλιστικόν έγγραφον και τὸ άρχικόν τιμολόγιον πρέπει

νά εἶνε ἐν τάξει καὶ νά ἔχῃ συνταχθῆ ἐν τῷ λιμένι τῆς φορτώσεως ἐν ἐναντία περιπτώσει ὁ ἀγοραστής δικαιούται ν' ἀκυρώσῃ τὴν πώλησιν καὶ νά ζητήσῃ ἀποζημίωσιν.

Ὁ ἀγοραστής ὀφείλει ἐντός 4 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρουσίας εἰς αὐτὸν τῶν ἐν λόγῳ ἔγγράφων νά φέρῃ ὅσας ἀντίρροήσεις ἔχει περὶ αὐτῶν.

Ἐὰν ὁ ἀγοραστής παρεδέχθῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ δὲν ἔφερον οὐδεμίαν ἐπὶ τούτῳ ἀντίρροσιν, δὲν δικαιούται πλέον ν' ἀκυρώσῃ τὴν πώλησιν ἐκτός ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα δὲν εἶνε σύμφωνα μὲ τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα, ἢ ὁ πωλητὴς ἐνήργησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δολίως.

Ὁ ἀγοραστής ὑποχρεοῦται ἀφοῦ παραλάβῃ τὰ ἔγγραφα, πληρώσιον προκαταβολικῶς ἢ μὴ ἀναλόγως τῆς ἐπὶ τούτῳ μετὰ τοῦ πωλητοῦ συμφωνίας του, νά ἔξετάσῃ καὶ παρατηρήσῃ ἐὰν τὰ ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα συμφωνοῦν ἢ ὄχι πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς φορτωτικῆς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, τὴν μάρκαν, τὴν κοντραμάρκαν καὶ τὸ emballage αὐτῶν.

9—Ὅταν μετὰ τῶν ἐν τῷ συμβολαίῳ τῆς ἀγοραπωλησίας διαλαμβανομένων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐκφορτωθέντων τοιοῦτων ὑπάρχει διαφορὰ ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμφωνηθείσας ιδιότητες αὐτῶν, ἐὰν μὲν ἡ διαφορὰ αὕτη ὑπερβαίῃ τὸν συνήθως μετὰ τῶν ἐμπόρων ἐπιτροπόμενον βαθμὸν, ὁ ἀγοραστής δικαιούται ν' ἀκυρώσῃ τὴν πώλησιν καὶ νά ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, ἐὰν ὅμως ἡ ρηθεῖσα διαφορὰ δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἐν λόγῳ βαθμὸν, τότε δύναται νά ζητήσῃ ἀπλῶς καὶ μόνον ἀνάλογον ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ τιμήματος.⁽¹⁾

10—Ὅταν ἐν τῷ συμβολαίῳ τῆς ἀγοραπωλησίας ὑπάρχει σχετικῶς μὲ τὴν ποσότητα τοῦ πωλουμένου ἐμπορεύματος ὁ ὅρος "κατὰ προσέγγισιν τόσον φορτίον π.χ. κατὰ

(1) Ἴδε σελίδα 33 § 8 ὅπου ὁ ἀγοραστής εἰς τὸς μὴ cif πωλήσεις ἔχει καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει δικαίωμα ἐπιλογῆς μετὰ τὴν ἀκυρώσεως τῆς πωλήσεως καὶ ἐκπτώσεως τοῦ τιμήματος ἀντιθέτως πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην.

προσέγγισιν 100,000 κοιλὰ,, ἐὰν μὲν τὸ φορτωθὲν ἐμπορεύμα περιλαμβάνῃ ὁλόκληρον τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ὁ πωλητὴς δύναται νά παραδώσῃ δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν δὲ μέρος τι μόνον τοῦ φορτίου πέντε τοῖς ἑκατὸν περισσότερον ἢ ὀλιγότερον τοῦ ὡς ἄνω κατὰ προσέγγισιν ὀρισθέντος ποσού.

Ὅταν τοῦναντίον ὑπάρχει ὁ ὅρος "ὀριστικῶς τόσον φορτίον,, ὁ ἀγοραστής δικαιούται νά ζητήσῃ ὁλόκληρον τὸ ὀρισθὲν ποσόν, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει τὸ φορτωθὲν ποσὸν εἶνε ὀλιγότερον ἢ περισσότερον τοῦ συμφωνηθέντος ἐκπίπτει ἀνάλογον ποσὸν ἐκ τοῦ τιμήματος διὰ τὸ ἔλλειμμα, ἢ πληρώνεται ἡ ἀξία τοῦ πλεονάσματος συμφώνως τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ λιμένος τῆς ἐκφορτώσεως.

11—Ὅταν ἐν τῷ συμβολαίῳ τῆς πωλήσεως cif ὑπάρχει ὁ ὅρος ὅτι πᾶσα ζημία γενομένη μετὰ τὴν φόρτωσιν θ' ἀνήκῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν πωλητὴν, ἢ ὅτι ἡ πώλησις θ' εἶνε ἔγκυρος μόνον ἐν ἣ περιπτώσει τὸ πλοῖον φθάσῃ αἰσίως εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως, ἢ ὅτι ὁ ἀγοραστής θ' εἶνε ἐλεύθερος νά παραλάβῃ τὰ ἐμπορεύματα ἐὰν εἴσῃ αὐτὰ τῆς ἀρεσκείας του ἢ σύμφωνα πρὸς ἕν δείγμα, τότε ἡ πώλησις καίσα ἀπὸ τοῦ νά εἶνε cif καὶ θεωρεῖται ἀπλῆ πώλησις ἐπὶ παραδόσει εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ : 1—Ὅταν δανείζεται ποσὸν τι πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως χρησιμοποιηθῆ διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις τοῦ δανειζομένου, τὸ οὕτω συναπτόμενον δάνειον θεωρεῖται ἐμπορικόν.

2—Τὸ δανειζόμενον ποσὸν δύναται νά εἶνε χρήμα ἢ ἀντικαταστά ἐμπορεύματα.

3—Εἰς τὸ ἐμπορικὸν δάνειον οἱ συμβαλλόμενοι εἶνε ἐλεύθεροι νά ὀρίσωσι τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, ἐὰν δὲ δὲν ὀρίσθῃ τὸ ποσὸν καὶ ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, τρέχει πάντοτε ὁ νόμιμος τόκος ὃ οἶο ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνάψεως τοῦ δανείου, πληρωτέος μετὰ τοῦ δανειζομένου ποσού ἐὰν ἡ προθεσμία τοῦ δανείου εἶνε μικρότερα ἐνός ἔ-

τους, εις τὸ τέλος δ' ἐκάστου ἔτους ἐν ἣ περιπτώσει ἢ προθεσμία εἶνε μακροτέρα.

4—Εἰς τὸ ἐμπορικὸν δάνειον οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύναται νὰ συμφωνήσωσιν ὅτι οἱ τόκοι (οὐχὶ ὅμως διαστήματος μικροτέρου ἐκάστοτε μιᾶς τριμηνίας) θὰ προσθέτωνται εἰς τὸ κεφάλαιον.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΕΝΕΧΥΡΑ : 1—“Ὅταν τὸ ἐνέχυρον γίνεται πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς ἐμπορικοῦ χρέους, τὸ οὕτω συναπτόμενον ἐνέχυρον θεωρεῖται ἐμπορικόν.

2—Τὸ ἐμπορικὸν ἐνέχυρον διὰ νὰ εἶνε ἐγκυρον ἐναντι τῶν τρίτων προσώπων πρέπει νὰ γίνεται γραπτῶς καὶ ἐπισημῶς μέσον τοῦ συμβολαιογραφείου, ἐν ἣ περιπτώσει τὸ δι' αὐτοῦ ἐξασφαλιζόμενον χρέος ὑπερβαίνει τὰς 50 λίρας Τυρκίας.

3—Αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ εἰς διαταγὴν λοιπὰ ἐμπορικὰ γραμματῖα δύναται νὰ ἐνεχυριασθῶσι δι' ὀπισθογραφίσεως, φεροῦσης τὴν φράσιν “ἀξία εἰς ἐξασφάλισιν,” ἢ παρομοίαν ἄλλην φράσιν, ἐμφαίνουσας ὅτι ἐδόθη ὡς ἐνέχυρον πρὸς ἐξασφάλισιν ἐνὸς χρέους. (1)

4—Αἱ ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι ἐνεχυριάζονται δι' ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφῆς ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν εταιριῶν.

5—Διὰ νὰ ἔχη ὁ δανειστὴς τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος πληρωμῆς τοῦ λαβεῖν του ἐν σχέσει πρὸς ἄλλους δανειστάς τοῦ χρεώστου, πρέπει τὸ εἰς αὐτὸν ἐνεχυριασθὲν πρᾶγμα νὰ παραδοθῆ εἰς αὐτὸν καὶ νὰ εὐρίσκειται εἰς χεῖράς του ἢ εἰς χεῖρας τρίτου προσώπου, ὀριζομένου τῆ συγκαταθέσει αὐτοῦ τε καὶ τοῦ χρεώστου.

“Ὅταν ἡ φρονητικὴ τοῦ ἐνεχυριασθέντος ἐμπορευμάτος παρεδόθη εἰς τὸν δανειστὴν, τούτο θεωρεῖται ὅτι εὐρίσκειται εἰς χεῖρας αὐτοῦ.

6—“Ὅταν ἡ ἀξία τῶν ἐνεχυριασθέντων ἐμπορευμάτων,

(1) Ἴδε τὸ περὶ ὀπισθογραφίσεως κεφάλαιον τοῦ περὶ ἐμπορικῶν γραμματίων δευτέρου τεύχους.

μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν ἐκπέσει κάτω τῶν 10 ο/ο, ὁ δανειστὴς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διαφορᾶς, μὴ εἰσακουόμενος δὲ, δύναται νὰ προβῆ εἰς τὴν πώλησιν τοῦ ἐνεχύρου μέσον τοῦ δικαστηρίου.

7—“Ὅταν ὁ χρεώστης δὲν πληρώσῃ κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τὸ χρέος του, ὁ δανειστὴς δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου τὴν πώλησιν τοῦ ἐνεχύρου.

Ἐπὶ τῇ ἀπλῇ τότε αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ ὁ πρόεδρος προσκαλεῖ τὸν χρεώστην ὅπως ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπαντήσῃ ἐὰν ἔχη ἀντιρρήσεις ἐπὶ τούτῳ. Ἐὰν ὁ χρεώστης δὲν ἀπαντήσῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ὁ πρόεδρος ἀποφασίζει τὴν πώλησιν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται ἀμέσως εἰς τὸν χρεώστην, ὅστις δικαιούται ὅπως ἐντὸς 3 ἄλλων ἡμερῶν κάμῃ ἀνακοπὴν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου. Μὴ γενομένης ἀνακοπῆς ὁ πρόεδρος προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν πώλησιν τοῦ ἐνεχύρου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀνακοπῆς τὸ δικαστήριον ὀφείλει ὅπως ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀποπερατώσῃ τὴν δίκην.

8—“Ὁ ὅρος καθ' ὃν τὸ ἐνεχυριασθὲν πρᾶγμα θέλει περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δανειστοῦ ἐν ἣ περιπτώσει ὁ χρεώστης δὲν πληρώσῃ ἐμπροθέσμως τὸ χρέος του εἶνε ἄκυρος, ὡς εἶνε ἄκυρος ὁδανῶς πᾶσα ἄλλη συμφωνία ἀντιβαίνουσα πρὸς τὰς διατυπώσεις, ἃς πρέπει νὰ κάμῃ καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἂν ὁ δανειστὴς πρὸς πώλησιν τοῦ ἐνεχύρου.

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ : 1—“Ὅταν ἐμπορὸς τις ἔχει λαμβάνειν ποσὸν τι ἀπὸ ἄλλον ἐμπορον, δικαιούται νὰ παραχωρήσῃ τὸ λαβεῖν αὐτοῦ εἰς τρίτον πρόσωπον ἂνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει ἀντίθετος συμφωνία περὶ τούτου ἢ ἡ τοιαύτη παραχωρήσις δὲν ἀντίκειται πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τῆς πιστώσεως.

2—“Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης εἴχε μείνη σύμφωνος μετὰ τοῦ πιστωτοῦ ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ παραχωρήσῃ εἰς τρίτον πρόσωπον τὸ λαβεῖν του, ἀλλ' ἡμέ-

SISMANOGLIO
MISERANDO

λησε να καταχωρήσει την συμφωνία αυτήν εν τῷ χρεωστικῷ ὁμολόγῳ, ἢ συμφωνία αὕτη εἶνε ἄκυρος διὰ τὰ τρίτα πρόσωπα.

3—Ἡ παραχώρησις μιᾶς πιστώσεως διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος πρέπει νὰ εἶνε γραπτή.

4—Ὁ νέος πιστωτὴς ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ὀφειλέτην περὶ τῆς εἰς αὐτὸν παραχωρήσεως τοῦ λαβεῖν, ἐν ἐναντία περιπτώσει ὁ ὀφειλέτης δὲν ὑπέχει οὐδεμίαν εὐθύνην ἐὰν μὴ γνωρίζων τὴν παραχώρησιν καταβάλλῃ τὸ χρέος του ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸν προηγούμενον πιστωτὴν.

5—Ὁ ὀφειλέτης ἔχει δικαίωμα νὰ χρησιμοποιοῦσιν ἐναντίον τοῦ νέου πιστωτοῦ ὅλας τὰς ἀντιρροήσεις, ὡς ἐδικαιούτο νὰ φέρῃ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραχωρήσεως ἐναντίον τοῦ προηγούμενου πιστωτοῦ.

Ἐὰν π.χ. εἶχε λαμβάνειν ποσὸν τι ἀπὸ τὸν προηγούμενον πιστωτὴν καὶ ἐδικαιούτο νὰ συμψηφίσῃ καὶ ἀφαιρέσῃ τοῦτο ἀπὸ τὸ ἰδικόν του χρέος, δύναται καὶ μετὰ τὴν ὡς ἄνω παραχώρησιν νὰ προβάλλῃ εἰς τὸν νέον πιστωτὴν τὸ δικαίωμά του τοῦτο τῆς συμψηφίσεως.

6—Ὁ παραχωρῶν εἰς τρίτον τὸ λαβεῖν του ἐγγυᾶται τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ ἐν ἡ περιπτώσει ἢ παραχώρησις ἐγένετο ἐναντι ἀνταλλάγματος καὶ ὀφελείας τινός, ἐν οὐδεμίᾳ ὁμως περιπτώσει ἐγγυᾶται τὸ φερέγγυον τοῦ ὀφειλέτου.⁽¹⁾

ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ: 1—Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ ἐμπορικῶν ἔθιμον περὶ τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν δέον νὰ κλείῃ ὁ τρεχούμενος λ]σιμὸς, οἱ τοὶ θεωροῦνται ὅτι παρεδέχθησαν νὰ κλείωσιν αὐτὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

⁽¹⁾ Οὐδεμίαν σχεδὸν σημαίνουσα διαφορὰ ὑπάρχει περὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν πιστώσεων μεταξὺ τοῦ ἐμπορ. καὶ ἀστικοῦ κώδικος, ἐπομένως αἱ ρηθεῖσαι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς παραχωρήσεις μὴ ἐμπορικῶν πιστώσεων.

Σημειωτέον ὡσαύτως ὅτι μὲ τὴν λέξιν «πιστώσεις» ἐννοοῦμεν ὄχι μόνον τὸ εἰς χρῆμα λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀπαιτήσιν, ἣν δύναται νὰ ἔχη εἰς κατ' ἄλλον, ἐπομένως αἱ ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαι διατάξεις ἐφαρμόζονται γενικῶς ἐπὶ παντὸς εἶδους ἀπαιτήσεων.

2—Διὰ κάθε ποσὸν πιστωνόμενον τρέχει τόκος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήψεως αὐτοῦ.

3—Ἐπίσης διὰ τὸ προκῆπτον κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρέους ἀπὸ τοῦ λαβεῖν ὑπόλοιπον τρέχει τόκος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς διαπιστώσεως αὐτοῦ.

4—Οἱ ἐνδιαφερομένοι δύναται νὰ συμφωνήσωσιν ὅτι οἱ τόκοι θὰ προστίθενται εἰς τὸ κεφάλαιον καθ' ἓνα ὅποιονδήποτε χρόνον θέλουσι, οὐχὶ ὁμως κατώτερον μιᾶς τοῦλάχιστον ἐκάσμοτε τριμηνίας.

5—Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὀρίζουσιν ἐλευθέρως τὸ ποσὸν τοῦ τόκου καὶ τῆς προμηθείας καὶ τὸν χρόνον τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ τρεχουμένου λογαριασμοῦ.

6—Τὰ χρήματα καὶ ἐμπορεύματα, ἅτινα δίδονται ἵνα διατεθῶσι δι' ὠρισμένην τινὰ ἐργασίαν ἢ διὰ νὰ φυλάττωνται ἔτοιμα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δίδοντος ταῦτα, δὲν πρέπει νὰ καταχωρίζωνται εἰς τὸν τρεχούμενον λογαριασμόν.

7—Τὰ ἐν τῷ τρεχουμένῳ λογαριασμῷ καταχωριζόμενα κωνδύλια τοῦ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἀποτελοῦσι κατὰ τὸν νόμον ἐν σύνολον ἀδιαίρετον. Οὐδεὶς ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων δύναται νὰ θεωρηθῇ πιστωτὴς ἢ ὀφειλέτης προτοῦ κλείσῃ ὁ τρεχούμενος λογαριασμός.

8—Οἱ πιστωταὶ τῶν δύο συμβαλλομένων τοῦ τρεχουμένου λογαριασμοῦ δὲν δύναται νὰ κατάσχωσι παρὰ μόνον τὸ ὑπόλοιπον, ὅπερ ἤθελε τυχὸν παρουσιασθῇ εἰς πίστωσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κλείσιμον τοῦ τρεχουμένου.

9—Ὅταν τὸ μεταξὺ τῶν δύο ἐμπόρων συμβόλαιον δὲν ὀρίζει τὴν διάρκειαν τοῦ τρεχουμένου λογαριασμοῦ, ἕκαστος τούτων δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὅποτε θέλει τὴν ἀκύρωσιν αὐτοῦ.

Τὸ ἐν λόγῳ συμβόλαιον ἀκυροῦται ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἐνὸς ἐκ τῶν συμβαλλομένων.

Ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου ἢ ἀπωλείας τῆς ἱκανότητος τοῦ συναλλάττεσθαι ἐνὸς ἐκ τῶν συμβαλλομένων ὁ ἕτερος δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀκύρωσιν αὐτοῦ.

10—Αἱ ἐκ τοῦ τρεχουμένου λο]σμοῦ πηγάζουσαι δίκαια παραγράφονται διὰ τῆς παρελεύσεως πέντε ἐτῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΙΝΑ ΤΟΥ ΥΠΟ ΕΚΤΥΠΩΣΙΝ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Πῶς πρέπει νὰ γράφονται αἱ συναλλαγματικαὶ κατὰ τὸν Νέον Νόμον.

Ποῖοι εἶνε οἱ ὅροι τῆς ὀπισθογραφίσεως.

Ἐθνή, δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν ὀπισθογραφίων.

Ποίας προθεσμίας παραδέχεται ὁ Νέος Νόμος.

Ποῖα εἶναι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ κομιστοῦ.

Τι διατυπώσεις ὀφείλει νὰ κάμῃ ὁ κομιστής ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς.

Γραμμάτια εἰς διαταγήν.

Ἐπιταγαὶ (chèques).

Πότε, πῶς καὶ κατὰ τίνας δέον νὰ γίνεται τὸ διαμαρτυρικόν (προτέστο).

Ἐντὸς πόσου χρονικοῦ διαστήματος πρέπει νὰ κινῶνται αἱ ἐκ τῶν ἐμπορ. γραμματίων πηγαζούσαι δίκαι.

Τι πρέπει νὰ κάμῃ τις ὅταν ἀπωλέσῃ ἐν ἐμπορικῶν γραμματίων πρὸς ἀκέρωσιν καὶ εἰσπραξίν τῆς ἀξίας αὐτοῦ

κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ. /

SISMANOGLIO
MEGARÒ

SISMANOGLIO
MEGAKO

SISMANOGLIO
MEGARO

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ

Παρά τῷ ἐκπονήσαντι (Γαλατᾶς, Μικρὸν Ἐθνικὸν
Χάνι, ἀριθ. 26 Τηλέφ. Πέραν 2175)
καὶ τοῖς Βιβλιοπωλείοις.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡ. 50